

1325

GAB

ΤΟ

ΖΗΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1892.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

2044

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ μεγαλειτέρα στάσις, ἣν τὸ ἀνώτατον τῆς Ὁρθοδοξίας κέντρον ἐπεδείξατο ἄχρι τοῦδε ἀπέναντι τοῦ πρὸ ἔτους καὶ ἐπέκεινα ταραξάρτος τὴν ἡμετέραν φιλήσυχον πόλιν ζητήματος, ἀναγκάζει ἡμᾶς γὰρ καταφύγωμεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν γραμμῶν τούτων, λύοντες τὴν ἄχρι τοῦδε ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ τηρηθεῖσαν σιωπὴν ἡμῶν καὶ ἀπεκδεχόμενοι τὴν θεραπείαν πληγῆς, ἣν βαθέως διήνοιξεν ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν σώματος ἀσύντετος πολιτεία ἀφ' ἐνὸς, ἀνήκουστος δὲ ἰδιοτέλεια ἀφ' ἑτέρου.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι τοῦτο πράττομεν μετὰ κόπον, ἡμεῖς πρῶτοι αἰσθανόμενοι τὴν θλίψιν, ἣτις δικαίως καταλαμβάνει τὸ ὁμογενὲς δημόσιον ἐπὶ τοῖς ἐκάστοτε διεγειρομένοις καὶ διατυπουμενοῖς παραπόνοις ἐναντίον προσώπων, ἅτινα τὴν ἑαυτῶν ὑψηλὴν ἀποστολὴν συναισθανόμενοι ἔδει γὰρ ἐφελκύνωσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀμέριστον τὸν σεβασμὸν ἐκείνων, ὧν ἐτάχθησαν ποιμένες, καὶ ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ὁμολογίας μετ' αὐτῶν συνεργαζόμενοι παρέχωσι τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα παρ' αὐτῶν δικαίως προσδοκῶσιν Ἐκκλησία καὶ Γένος.

Πλὴν ὅταν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ἐμπιστευθῶσιν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οἵτινες τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἀξίωμα χάριν κενῆς φιλοδοξίας περιβληθέντες, οὐχὶ τὴν περισυλλογὴν καὶ τὴν ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς περιφρούρησιν τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτῶν ταχθέντων σκοποῦσιν, ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν ἀκολάστων παθῶν καὶ ἰδιοτελῶν ὀρέξεων παντοῖα μηχανόμενοι ἐπιφέρωσι τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν παραζάλην εἰς λύκους μεταβαλλόμενοι ἵνα εἰς τὴν ἀνεμοζάλην αὐτοὶ χαίρουσιν, ὅταν οἱ τὰς χρυσοῦφάντους στολὰς περιβαλλόμενοι ἀμαυροῦσι τὴν λάμψιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἀχαλινωγῶν αὐτῶν χαρακτῆρος, ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἱερὸν αὐ-

τῶν ἀξίωμα, καὶ ἀντὶ καλῶν ἔργων, ἅτινα ὡς οἱ κοσμοῦντες τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν μῆτραν ἀδάμαντες ἔδει γὰρ λάμπωσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, παρέχουσι τοῦναντίον ἡμῶν παραδείγματα ὁλεθρίως ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς τῶν χριστιανῶν πεποιθήσεως ἐπιδρῶντα, ὅταν οἱ τὸ σύμβολον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν ἀναρτῶντες, ἀνίσχυροι γὰρ καταδαμάσωσι τὸ ἐαυτῶν πάθος, πρὸ οὐδενὸς μέσου ὀπισθοχωροῦσιν ὅπως ἐπιτύχωσιν αὐτόχρημα τὴν ἐξόντωσιν ἐκείνων, οἷτινες τολμῶσι γὰρ ἐγείρωσι φωνὴν διαμαρτυρίας καὶ ἀγαχακτῆσεως πρὸ ἀνηκούστων ἀνομιῶν καὶ θρησκευτικῆς ἐκλύσεως, καταφεύγοντες δὲ εἰς χαμερπῆ καὶ ἀντικρυς πρὸς τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἀξίωμα κείμενα μέσα, κατέρχονται μέχρι τοῦ ὑποδυθῆναι τὸ ἀπεχθές τοῦ προδότου πρόσωπον καὶ εἰς φρικώδεις καὶ ψευδεῖς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς κατὰ ἐντίμων πολιτῶν καταγγελίας ζητοῦντες γὰρ σβέσωσι τὴν τρομερὰν ἐκδικητικὴν αὐτῶν δίψαν, δολοφορικὸν ἐμπήγουσιν ἐγχειρίδιον εἰς ἐκπαιδευτικὰ σώματα, τῶν ὁποίων τὴν περιφρούρησιν Ἐκκλησία καὶ Γένος αὐτοῖς ἐντεείλατο, ὅταν τέλος τοιαῦτά τινα ἀπὸ πολλοῦ ὑποβαλλόμενα ταῖς ἀνωτάτοις ἡμῶν ἐκκλησιαστικαῖς καὶ ἐθνικαῖς ἀρχαῖς, οὐ μόνον οὐδεμιᾶς ἀξιούνται προσοχῆς ἀλλὰ δι' ἀσυγγνώστου ἀνοχῆς ὑποθάλλονται παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἷτινες ἔδει γὰρ ἐξαλείψωσιν ἄχρι τοῦδε τὸ ἐπὶ τοῦ κληρικοῦ σώματος ἀναφανέν τοῦτο ἔλκος, καυστικωτάτου μέσου χρῆσιν ποιούμενοι πρὸς διάσωσιν τοῦ λοιποῦ σώματος ἐκ τῆς ἀπειλούσης αὐτὸ γαγγραινῆς, οὐδὲν ἕτερον ὑπολείπεται ἡμῶν, τοῖς πιστοῖς καὶ ἀφοσιωμένοις τέκνοις τῆς μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰμὴ ὑψώροντες τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φωνὴν, γὰρ ἐξεύρωμεν ἡμεῖς τὸ μέσον πρὸς ἐπούλωσιν τῆς ὡς ἀρχόμενοι εἶπομεν ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου διαροικθείσης ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν σώματος πληγῆς, ἥτις ἀπειλεῖ γὰρ καταστῆναι θανατηφόρος. Οὕτω οὐδὲν ἕτερον πλὴν τῆς δημοσιότητος μέσον ἔχοντες, εἰς αὐτὴν καταφεύγομεν, παραθέτοντες ὧδε τὰς μέχρι τοῦδε πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον διαβιβάσθεισας ἀναφορὰς καὶ ἐκθέσεις ἡμῶν, δι' ὧν πιστῶς ἐξεικονίζεται ἡ τε μεμπτὴ πολιτεία καὶ διαγωγή τοῦ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἡμετέρων κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν

ταχθέντος μητροπολίτου κ. Γαβριήλ, ὅπως ἴδῃ τὸ δημόσιον τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς τὰ τοιαῦτα ἀνεχομένους προστάτας του.

Ἐν Κερασοῦντι, τῇ 24 Ἰουλίου 1892.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Γνωστή ἐστὶν ἡ ἐπὶ ἐμπορίῳ, ναυτιλίᾳ καὶ γράμμασιν ἀνὰ τὸν Πόντιον θέσις τῆς ἡμετέρας ἐλληνικῆς πόλεως. Οὐδέποτε δὲ μέχρι σήμερον ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶδεν ἐν ἡμῖν διενέξεις, φατρίας, κομματισμούς, διαπληκτισμούς, καταδιώσεις Ἀρχιερέων, οἷαι αἰείποτε ἐχαρακτήρισαν ἄλλας ἐν τῷ Πόντῳ ὁμόρους πόλεις. Τοῦτο δὲ δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι ἱκανόν ἐστὶν ἐχέγγυον τῆς φιλησύχου καὶ φιλοπροόδου διαγωγῆς τῶν ἡμιτέρων συμπολιτῶν.

Καὶ ὁμῶς βέβαιον δαίμων ἐπέπρωτο νῦν νὰ διαταράξῃ τοὺς κύκλους τῶν φιλησύχων ἡμῶν συμπολιτῶν. Ἡ ἄσωτος, ἡ ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας ἐπασχολουμένη εἰς τὸ χαρτοπαίζειν καὶ κυβεύειν, ἡ προδοτικὴ τῶν πολυτίμων ἐθνικῶν ἡμῶν πρενομίῶν πολιτεία τοῦ νῦν Τραπεζοῦντος κυρ Γαβριήλ Ἰατρουδάκη, ἐπέπρωτο, λέγομεν, νὰ σπείρῃ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ζέζαντα δαιρέσεως, ταραχῶν, νὰ ἐπιφέρῃ δὲ παραλυσίαν καὶ παρακμὴν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἡμῶν καταστήματα, ἅτινα αἰείποτε ὡς φωστῆρες σελαγίζοντες δεφώτισαν καὶ τὸν περίξ ἐλληνισμόν.

Δὲν ἠδυνάμεθα πλέον νὰ καταπίνωμεν μέχρι πυθμένος τὸ ποτήριον τῶν ἀσχημιῶν, τῶν ἀδικιῶν, τῶν ὀργῶν τοῦ κυρ Γαβριήλ ! δὲν ἠδυνάμεθα πλέον νὰ ὑποστῶμεν τὴν ἐν ἡμῖν ριζικῶς καὶ ἐνδομύχως ἐγχαραχθεῖσαν οἰκτρὰν, θλιβεράν, καὶ προδοτικὴν πολιτείαν τοῦ κυρ Γαβριήλ ! ἦν ἀντὶ νὰ κολύψῃ μεταμελούμενος καὶ ἐπανορθῶν ὅσα ἐν τῇ ἐνταῦθα διαμονῇ του ὀδίκημάτα καὶ ἀνοσιουργήματα ἔπραξε, νατέφυγε καὶ καταφεύγει εἰς τὸν τύπον διὰ τῶν τυφλῶν καὶ ἐστιγματισμένων καὶ τυφλῶς σχηματιζόμενων παρασίτων ὀργάνων του, ὅπως καθιρώσῃ τὸ διαβόητον ἀξίωμα του «διαίρει καὶ βασίλευε» καὶ διὰ σατανικοῦ καὶ καταχθινίου πέπλου νὰ καλύψῃ τὴν ὑποκριτικὴν καὶ οἰκτροτάτην πολιτείαν του προκαλῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ Ἐροστράτειον δόξαν καὶ ἐπαίνους ὅτι δῆθεν κατώρθωσεν Ἡράκλεια ἄθλα καὶ ἀνερευθριάστως νὰ προσάψῃ μῶμον κατὰ προσώπων ἅτινα τὸν βίον αὐτῶν ἔθυσαν ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῆς

πόλεως ἔργων καὶ πραγμάτων. Οἴκοθεν ἐλνοεῖται, Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅτι ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ γνωμικὸν «τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ» καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τῶν τὰς ὑψηλοτέρων θέσεις κατεχόντων ἀρχηγῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου, ἀπέσχομεν νὰ μιμηθῶμεν τὸν κύρ Γαβριήλ καὶ κατέλθωμεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα φέροντες εἰς φῶς τὰς ἀσχημίας αὐτοῦ. Προτιμήσαντες δὲ τὴν νόμιμον καὶ εὐθεῖαν ὁδὸν, διὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς, καταγγέλλομεν τὰς ἀσχημίας αὐτοῦ, μεθ' οὗ, ἡ ἐλληνικὴ ἡμῶν κοινότης, ἀποκηρύξασα αὐτὸν, διέκοψε πᾶσαν μετ' αὐτοῦ ἐπίσημον καὶ μὴ σχέσιν· καὶ τοῦτο ἀσχέτως πρὸς τὰ ὄργανά του.

Ἐκθέσωμεν ἤδη τὰς τε ἱεροσυλίας καὶ ἀσχημίας αὐτοῦ.

Α'. Ἐν τῇ συμβάσει τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σάββα Παυλίδου, μεγάλου εὐεργέτου τῆς ἐλληνικῆς ἡμῶν κοινότητος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κινητὸν μέρος αὐτῆς, οὐ μόνον κατεχράσθη ὀγδοήκοντα ὀκτὼ λίρας ἐπὶ διαφόροις προφίσεισι καὶ δὴ προμηθείᾳ, ἀλλὰ καὶ μετατρέψας τὰ ὁμόλογα εἰς τὴν διαταγὴν του, ἐδέχθη ὁμόλογα μὲν μὴ φερέγγια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐλάττωσιν δὲ πεντήκοντα λιρῶν· κατακρατήσας δὲ καὶ αὐθαιρέτως ἐπὶ ὀκτάμηνον τὰ εἰσπραχθέντα συμποσούμενα εἰς τριακοσίας ἐβδομήκοντα καὶ μίαν λίρας. Οὕτω δὲ οἱ μὲν προαπελθόντες εὐεργέται τῆς κοινότητος ἡμῶν προνοοῦντες ἐκληροδότησαν τὰ ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν, ὁ δὲ κύρ Γαβριήλ ὁ ἀναλαβὼν τὴν προστασίαν ταύτην, καὶ τοῦτο πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καθηκόντων, παρὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν ἣτις ἐχαρακτήρησε τοὺς προκατόχους αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς, ἔγνω νὰ ἐκτείνῃ χεῖρα ἱερόσυλον ἐπὶ τοιούτων σωτηρίων χρημάτων, ὅπως κορέσῃ τὴν ὑπεράγαν αὐτοῦ ἀπληστίαν.

Β'. Κατὰ τὴν ἐ.ταῦθα διαμονὴν αὐτοῦ εἶχε τελευτήσῃ τὸν βίον αὐτοῦ ὁ μακαρίτης Φώτιος Ἐλευθεριάρχης, ὅστις δ' αὖ διαθήκης αὐτοῦ, συνταχθείσης κατὰ ἐν ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ, διέθεσεν ὑπὲρ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, τῶν ὁθωμανικῶν ἐκπαιδευτηρίων λεπτοκαρεῶνας, ὑπὲρ τῆς συζύγου δὲ αὐτοῦ οὖν τοῖς ἄλλοις κτήμασι διέθεσε καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἣτις θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ διαθήκη αὕτη ποικιλοτρόπως παρεξηγήθη καὶ ἐγνωμοδοτήθη ὅτι μένουσιν ἀδιάθετα τὰ παρὰ τοῖς ἀνταποκριαῖς τοῦ μακαρίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ταγανρόκ μετρητὰ, συμποσούμενα εἰς ἑπτακοσίας περίπου λίρας καὶ χρεωστικά τινα ὁμόλογα ὡς καὶ ἑτέρας δύο λεπτοκαρεῶνας μεθ' ἑτέρων ἐν Κασσιόπῃ κτημάτων, οἱ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς πράγμασι προὔχοντες ἔπεισαν τὸν μόνον ἐπιζῶντα τοῦ μακαρίτου ἀδελφὸν, τὸν νόμιμον δηλαδὴ καὶ ἄμεσον κληρονόμον (καταφυγόντα εἰς τὸ Σε τῇ) ὅπως μὴ ἀκρωτριάσῃ τὴν διαθήκην, ἀλλὰ πᾶν τὸ μὴ μνημονευθὲν ὑπὸ τῆς διαθήκης, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ νχοῦ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς ἐν Κασσιόπῃ μικρᾶς ἐκκλησίας, ὧν τὴν δαπάνην ζῶν ὁ διαθέτης ἀνεδέξατο, νὰ παραχωρήσῃ πᾶν δικαίωμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐναπολιφθείσης περιουσίας, τοὺς τόκους

δὲ καὶ τὰς προσόδους νὰ καρπωθῇ ἡ χήρα μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς, ἀποθινοῦσης δὲ, νὰ περιέλθῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἐλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων. Δυστυχῶς ἡ λυσιτελὴς αὕτη λύσις οὐ μόνον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κυρ Γαβριήλ δὲν ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἠδυνήθη ἡ περιουσία αὐτῆς νὰ διαφύγῃ τῶν ἀρπακτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἀρχιερέως αὐτοῦ· καθότι λόγῳ ἐπικυώσεως καὶ ἄλλων αὐθιρέτων δικαιωμάτων ἀφαίμαξε τὴν εὐπιστον χήραν εἰς πεντήκοντα λίρας καὶ τρεῖς περσικοὺς τάπητας. Μὴ ἀρκούμενος δὲ εἰς αὐτὰς, διενότηθη νὰ γράψῃ καὶ πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς ττῷ μακαρίτου, ὅπως τὰ χρήματα ταῦτα περιέλθωσιν εἰς χεῖράς του, ἵνα δυνηθῇ νὰ οἰκαιοποιηθῇ ἑτέρας ἑκατὸν, ὡς ἐκήρυξε λίρας. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ ἐπιζῶν ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου ὑποπτευθεὶς τοὺς πλεονεκτικοὺς σκοποὺς του, διὰ τηλεγραφήματος ἐματαίωσε τὰ δόλια αὐτοῦ σχέδια. Ἀποτυχὼν τότε, μετεκαλέσατο ἐν Τραπεζοῦντι τὴν χήραν τοῦ μακαρίτου καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους μεμακρυσμένους συγγενεῖς καὶ διὰ Μητροπολιτικῆς ἀποφάσεως παρανόμως κατεχερμάτισε τὴν διαθήκην μεταξὺ πέντε συγγενῶν, ὥστε ἀντὶ ἑπτακοσίων λιρῶν οὔτε ἑκατὸν πεντήκοντα θὰ περιέλθωσιν εἰς τὰς χεῖρας τῆς χήρας ἣν οἰκτρότατα ἠπάτησε, καὶ τῶν ἐλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, καὶ ἀντὶ εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχῶν, ἀρὰς καὶ ὕβρεις ἐπέσυρεν ὁ κυρ Γαβριήλ.

Γ'. Ἐνῶ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἡμῶν, τοὺς συνταχθέντας ὑπὸ τοῦ νῦν Ἰωαννίνων κυρίου Γρηγορίου Καλλίδου, ἅπασαι αἱ πρόσοδοι τῶν ἀναφορῶν καὶ δικῶν καὶ διαζυγίων καὶ διαθηκῶν, θεωρουμένων ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας ἀνήκουσι τῷ ταμείῳ τῶν ἐλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὁ κυρ Γαβριήλ ἐν τῇ ἐνταῦθα διαμονῇ του, ἐκ τῶν πεντήκοντα περσικοῦ ἀναφορῶν καὶ διαζυγίων ἐπιδοθέντων αὐτῷ, οὐ μόνον περὶ τὰς ὀγδοήκοντα λίρας ἐκαρπώθη, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ διαδικάσῃ, ὡς μὴ εὐκαιρῶν ἐκ τῶν εὐωχιῶν, χαρτοπαιγνίων καὶ κυβειῶν, πρὸς ἐπίμετρον δὲ καθυστέρησε καὶ τὸν εὐτελεῖ μισθὸν τοῦ μόνου κλητῆρος τῆς Δημογεροντίας.

Δ'. Εἰσῆλθεν ὡς μέλη ἐν τῇ Δημογεροντίᾳ καὶ Ἀντιπροσωπεῖα τοὺς λεγομένους Νεοφύτους Ἰωάννην καὶ Ἀριστοτέλην, στερουμένους τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ὡς μηδέποτε ἀποτίσαντας τὴν ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων συνδρομὴν αὐτῶν, καθότι ὅτε πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν οἱ γονεῖς αὐτῶν διεπληκτίζοντο περὶ διανομῆς κτημάτων καὶ ἡ περιουσία αὐτῶν ἠπειλεῖτο νὰ καταστραφῇ, ἡ ἐλληνικὴ τῆς πόλεως Δημογεροντία παρεμβάσα μετὰ πολλῶν κόπων καὶ πόνων ἐπὶ μῆνα, ἐπέφερεν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα, διασώσασα τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀμοιβὴν οἱ διαπληκτιζόμενοι διέθεσαν ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων δύο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργαστήρια. Ἀναφανδὸν καὶ ἐνταῦθα παρέβη τοὺς διέποντας τὴν ἐλληνικὴν ἡμῶν κοινότητα κανονισμοὺς ὁ κυρ Γαβριήλ. Ἐπίσης καὶ ὁ ἕτερος Ἰωάννης μικρὰν τινα ἐν τῇ ἐνορίᾳ Κοκκάρης εἰσίαν, ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων διατεθεῖσαν ὑπὸ τῆς νύμφης αὐτοῦ Κουζῆς αὐθιρέτως κατα-

κρατεῖ. εἰ καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ διετέλει ἀμέτοχος πάσης μετὰ τῶν Νεοφυτῶν συναφείας. Εἰσάγων λοιπὸν ὁ κύρ Γαβριήλ τοιαῦτα ὄντα ὡς μέλη εἰς τὴν Δημογεροντίαν καὶ Ἀντιπροσωπείαν καὶ χρώμενος αὐτοῖς ὡς νευρόσπαστα, δγμιουργῶν δὲ φατρίας καὶ κόμματα ἐφαρμόζει τὸ διαβόητον αὐτοῦ ἄξιωμα «διαίρει καὶ βασίλευε». Τούτους δὲ ἔχων συνδικαιτήμονας καὶ ἐταίρους ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, φοβεροὺς δὲ καὶ συστηματικούς συμπέικτορας εἰς τὰ χαρτοπαίγνια καὶ κύβους, ἐγένετο σκάνδαλον μὲν φοβερὸν τοῖς ὁμογενέσι καὶ ἑτερογενέσι, παίγνιον δὲ καὶ ἄξιος χλευασμοῦ καὶ περιφρονήσεως παρὰ τῷ χρυστεπωνύμῳ λαῷ.

Ε'. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν πονηρῶν τούτων ἐκδουλεύσεων τοῦ Ἀριστοτέλους Νεοφύτου ὁ κύρ Γαβριήλ, συνέστησε, συνεβούλευσε, παρεκάλεσε τῷ ἐνταῦθα Προξένῳ τῆς Ρωσσίας κ. Κολλάρῳ, ὅστις ζῇ ἐν τῇ προσοδοφόρῳ οἰκίᾳ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, συνεχίζων τὸν προκάτοχόν του ζήσαντα ἐν αὐτῇ ἐπὶ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν ταύτην, καὶ προπληρώων τὸ τριετὲς ἐνοίκιον νὰ μεταικήσῃ εἰς τὴν οὐπω παρασκευασθεῖσαν οἰκίαν τοῦ Ἀριστοτέλους Νεοφύτου. Καὶ τοῦτο ὡς νὰ μὴ ἦρχουν τῷ Ἀριστοτέλει ὅσα παρὰ τοῦ κύρ Γαβριήλ ἐνέμετο ἀφειδῶς καθ' ἐσπέραν κυβεύων καὶ χαρτοπαίζων μετ' αὐτοῦ.

ΣΤ'. Χαράλαμπος τις Ἑρμείδης γνωστὸς ἐν τῇ πόλει ἐπὶ τιμιότητι, ἐν τινι ὑποθέσει παρὰ τῇ Δημογεροντίᾳ, διότι παρεκάλεσε τῷ κύρ Γαβριήλ πρὸς ἀναψηλάφησιν τῆς ἐκ δέκα πέντε μετζίτιων δίκης του διαβεβαιῶν ὅτι λάθος κατενοήθη, ἀντὶ ἀπαντήσεως ἀποπεμφθὲς ἀποτόμως ἐτιμωρήθη δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησιῶν ἐπιτίμιου κατ' αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐπισυνάπτομεν ἐνταῦθα.

Ζ'. Βασίλειός τις Παπαντωνίου τέως ἀντιπρόσωπος ἐπὶ ἀγωγῇ τῆς χήρας νύμφης αὐτοῦ ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ ἐν τῇ διαδικασίᾳ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὡς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἔχουσα ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς διαδικαζομένης περιουσίας. Πρὸς ἀπάντησιν ὁ κύρ Γαβριήλ ὁρμήσας κατ' αὐτοῦ ὥπλισμένος διὰ καθέχλας καὶ ὡς γενναῖος ἀθλητῆς ὀλίγου δεῖν κατιφόνειεν αὐτὸν εἰ μὴ παρενέβαινον οἱ συνεδριάζοντες Δημογέροντες καὶ ὁ κλητὴρ.

Η'. Μιχαήλ τις Πολίτης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιελθόντες εἰς συζυγικὴν διάστασιν, πρὸς ἐξομάλυνσιν κατέφυγον πρὸς τὸν κύρ Γαβριήλ. Παρουσιασθείσης λοιπὸν τοιαύτης ἀφορμῆς, καὶ ἀποβλέπων πρὸς τὸ ἴσομικόν του συμφέρον, χωρὶς δηλαδὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ τρίακοτα πέντε μετζίτια ἅτινα καθυστέλει, συνδρομὴν τῶν ἐκπαιδευτηρίων ὁ ρηθεὶς Μιχαήλ καὶ τὰ ὅποια ἡ Ἐφορία προέτεινε νὰ κρατήσῃ, ἐξεμεταλλεύθη αὐτοὺς καὶ κατώρθωσε διὰ παντοίων μέσων νὰ ἀπαιτήσῃ διαζύγιον. Διὸ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀφήρπασε τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς λίρας.

Θ'. Ἐν τῇ ἀπαισίᾳ ἐνταῦθα ἀφίξει τοῦ συνεχκλησιάσε τοὺς χριστιανούς ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως, κλεισθέντων τῶν δύο ἄλλων ἐκκλησιῶν, τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, εἴτα ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅτε καὶ διανεμῶν τὸ ἀντίδωρον ἡργυρολόγει δίκην κυβερνητικοῦ εἰσπράκτορος τοὺς χριστιανούς. Ὡσαύ-

τως δὲ καὶ τὴν πρώτην Παρασκευὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς συνεκκλησιάσας καὶ πάλιν τοὺς χριστιανοὺς ἐπὶ προφάσει ἀναγνώσεως εὐχῶν καὶ συγχωρήσεως ἀργυρολόγει, οὗ ἕνεκα ὀλίγου δεῖν στάσις ἐγένετο τῶν χριστιανῶν ἐπὶ τῇ κατακρίτῳ αὐτοῦ διαγωγῇ. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ ἐπέβαλεν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐφημερίους τῆς πόλεως, ἵνα περιερχόμενοι ἀπὸ οἰκίαν εἰς οἰκίαν ἐγγράψωσιν ὀνόματα πρὸς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἀργυρολογοῦντες διὰ τοιούτων κατακριτέων μέσων, πληρώσωσι τὸν Κορβανὰ τοῦ κυρ Γαβριὴλ, καταστάντα ἕνεκα τῶν συνεχῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων ἐν τῇ κυβεῖᾳ ἀπωλειῶν του, πίθου τῶν Δαναΐδων.

Ι'. Ἀντὶ πέντε λιρῶν ἐπέτρεψε τῷ ἐφημερίῳ παπᾶ Ἰωάννῃ νὰ ἐξομολογήσῃ διὰ παντός ἐν Κερασσοῦντι. Ἀσυνεπῆς ὁμῶς ὁ κυρ Γαβριὴλ εἰς τὰς ὑποσχέσεις του, μετεκαλέσατο ἐκ Σουρμένων ἕτερον Πνευματικόν, ὅστις καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ ἱεῖς διανομῆς τῶν προσόδων ἐξήσχησε τὸ ἔργον του. Οὕτω δὲ θυμῷ ἀπληστίας ὁ παπᾶ Ἰωάννης ἐγένετο. Πρὸς τούτοις κατ' ἐντολὴν τοῦ κυρ Γαβριὴλ καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ ὡσαύτως τῶν ἡμίσεων προσόδων ὁ ἐκ Σουρμένων Πνευματικὸς ἠθέλησε νὰ περιέλθῃ τὰς οἰκίας καὶ ὑποχρεωτικῶς νὰ ἐγγράψῃ ὀνόματα πρὸς συγχώρησιν καὶ νὰ ἁγιάζῃ, οἰκτρώτατα ὁμῶς κατεδιώχθη.

ΙΑ'. Ἐμπιστευθέντες εἰς τὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἔσχομεν τὴν ἀτυχίαν ν' ἀναθέσωμεν τῷ κυρ Γαβριὴλ τὴν προμήθειαν Σχολάρχου· οἰκτρώτατα ὁμῶς ἠπατήθημεν· καθότι ἀπέστειλεν ἡμῖν συμπολίτην τούτινα, γερόντιον ἀνίκανον καὶ ἀναλφάβητον, ράκος δὲ τῶν σχολείων καταστάν. Τὸ γερόντιον δὲ τοῦτο ἐπέφερεν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τὴν φροβερὰν παραλυσίαν καὶ ἐποσύνησιν τῆς ἀνωτέρας γυμνασιακῆς τάξεως καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὀγδοήκοντα λιρῶν τοῦ μισθοῦ του.

ΙΒ'. Διὰ τὸ ἐλευσόμενον σχολικὸν ἔτος ἐπρόκειτο ν' αὐξήσωμεν τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων, ἀναπτύσσοντες τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων διὰ προσκλήσεως ἑνὸς ἐξ Ἀθηνῶν Σχολάρχου ἢ καθηγητοῦ, καὶ ἑτέρας διδασκαλίας ἢ διευθυντρίας. ὥς καὶ τὸ κεντρικὸν ἀρρεναγωγεῖον καὶ παρθεναγωγεῖον καὶ ἡ πρὸς οὐδὲν οἰκία τοῦ Προξένου νὰ ἐπισκευασθῶσι καὶ ἀναδιοργανωθῶσι. Ταῦτα δὲ πάντα ἀποχωρησάσης τῆς ἐνεργοῦς Ἐφορίας, οὐδεμιᾶς δὲ ἄλλης δυνηθησομένης ν' ἀντιληφθῇ καὶ ἀναδεθῇ, θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν ὀπισθοδόμησιν πάντων καὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ μάλιστα ἐν τῇ παρούσῃ διαιρίσει τῶν πολιτῶν, ἣν καθιέρωσεν ἡ ἐπιλήψιμος τοῦ κυρ Γαβριὴλ διαγωγή, εἰς τὰ ὅποια καὶ θεωροῦμεν καὶ κηρύττομεν τὸν κυρ Γαβριὴλ ὑπεύθυνον.

ΙΓ'. Ἰνα μὴ δώσωμε· ἔκτασιν καὶ δι' ἀφηγήσεων ἑτέρων τετρατουργημάτων τοῦ ἐναγῶς τούτου ἀνδρός, καὶ διερχόμενοι ἐξ ἀδροφροσύνης ἀβοόχως ποσὶ τὸν χρήζοντα ἐπιτιμήσεων καὶ ἐλέγχων βίον αὐτοῦ, ὥς ὕστατα καὶ ἀντεθνῶν καὶ προδοτικῶς τῆς ἐπιληψίμου αὐτοῦ διαγωγῆς κατ' ἐγγέλλομεν δύο τινά. Ἐν πρώτοις μὲν δι' ἀντεθνικῶν εἰσηγήσεων παρὰ τῷ Γενικῷ Διοικητῇ Τραπεζοῦντος καὶ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Διοικητῇ Πεικῇρ πασᾶ ἐδυσφήμισε τὴν παραιτηθεῖσαν ἤδη Ἐφορίαν, ἥτις ἐπὶ τριακονταετίαν ὀλόκκληρον μετ' αὐταπαρνησίας καὶ πρὸς βλάβαν

θην τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἐπροστάτευσεν, ἐπλούτησε, διώκησε, προή-
 γαγε καὶ εὐηργέτησε τὰ ἑλληνικὰ ἡμῶν ἐκπαιδευτήρια. Εἰς ταύτην
 τὴν Ἑφορίαν, οὐ μόνον οἱ ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀδελφικῶς μεθ' ἡμῶν
 συζῶντες ὀθωμανοὶ καὶ ἀρμένιοι ὀφείλομεν πᾶν ὅ,τι ἔχομεν. Δυστυχῶς
 ὁμῶς πρὸς περιφρόνησιν τῆς συκοφαντηθείσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως
 αὐτῆς, ἄλλως δὲ καὶ μὴ ἀνεχομένη νὰ ποδηγετῇται ὑπὸ τοιούτου
 ἀφιλοκάλου ἀνδρός, ἀπέθετο τὴν Ἑφορίαν. Οὕτω δὲ δέκα καὶ ὀκτὼ δι-
 δασκαλοὶ καὶ διδασκάλισσαι περιφέρονται ὡς ἔρμαια ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, ὡς
 μὴ εὐρισχομένων ἤδη ἐτέρων ν' ἀναλάβωσι τοιαῦτα δυσβάστακτα διὰ
 τὴν πόλιν ἡμῶν βάρη, καὶ νὰ ἀποτίσωσι τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν
 μισθούς. Δεύτερον δὲ, ὡς αὐτόθι ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων καὶ ἐν
 ἀπίσαις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας πόλεσι, μὴ ἐξαιρῶμεν καὶ
 αὐτῆς τῆς Τραπεζοῦντος, οἱ διέποντες τὰ τῶν σχολείων καὶ τῶν ὁμο-
 γενῶν κοινοτήτων καὶ χορηγοῦντες τὰς πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δαπά-
 νας, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν σωματείων, εἰσὶν ἀνάμικτοι ἐξ ὑπη-
 κῶν ὀθωμανῶν καὶ μή. Πρὸς ἀπομάκρυνσιν λοιπὸν τῶν μὴ ὑπηκῶν
 ὀθωμανῶν, καὶ τοῦτο πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καταχθονίων αὐτοῦ σκοπῶν,
 ἐκ τῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ Δημογεροντίας καὶ Ἑφορίας, ἐχρήσατο τὸ
 ἄχρον ἄωτον τῆς προδοσίας μέσον, ὁ ἀναξίως κατέχων τὸν Μητροπολι-
 τικὸν θρόνον Τραπεζοῦντος, ὃν ἐλάμπρυναν τοσοῦτοι ἅγιοι καὶ ἐνδοξοὶ Ἀρ-
 χιερεῖς. Διὰ διακοινώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Τραπε-
 ζοῦντος καὶ τὸν ἡμέτερον Διοικητὴν Πεκὴρ Πασᾶν, ἀπήτησε τὴν ἀπο-
 μάκρυνσιν ἐκ παντὸς κοινοτικοῦ σωματείου καὶ πρίγματος τῶν κυρίων
 ἀδελφῶν Χ. Πισάνη, ὧν ὁ μὲν διετέλει μέχρις ἐσχάτων ἔφορος, ὁ δὲ ἕτε-
 ρος ἀντιπρόσωπος καὶ δημογέρον. Ἐνῶ οἱ κύριοι Πισάναι πάντοτε τὰς
 μεγαλειτέρας χορηγήσεις καὶ συνδρομὰς συνεισέφερον, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ νε-
 κροταφείου ὕψωμα καλλωπίζων μεγαλοπρεπέστατος ναὸς τῆς Ἀγίας
 Τριάδος δαπάνη αὐτῶν ἀνηγέρθη. Ἐκ τῆς κατακριτέας καὶ προδοτικῆς
 ταύτης πολιτείας τοῦ κυρ Γαβριήλ, ἔπεται ὅτι ἀποτρεπόμενοι καὶ ἀπο-
 μακρυνόμενοι πάντες οἱ ξένης ὑπηκοότητος συμπολιταὶ ἡμῶν ὁμογενεῖς
 τῆς μεθέξεως ἐν τοῖς κοινοφελέσιν ἡμῶν πράγμασι, θὰ καθυστερήσωσι
 πᾶσαν ταχτικὴν καὶ ἔκτακτον αὐτῶν συνδρομὴν καὶ ἀρωγὴν τοῖς ἐκ-
 παιδευτηρίοις ἡμῶν. Οὐχ ἥττον δὲ καὶ ὁ μακαρίτης Σάββας Παυλίδης,
 ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν κοινότητος ὑπῆρξεν ὑπήκοος
 Ρῶσσοις, καὶ οὕτινος τὴν ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων διατεθεῖσαν περιου-
 σίαν κατεχράσθη ὁ κυρ Γαβριήλ. Οὕτω δὲ εἰς τὸν κύριον Γεώργιον Κ.
 Κωνσταντινίδην ἄρχοντα Δογοθέτην καὶ ἀπὸ ἐξαιτίας πρόεδρον τοῦ Δη-
 μαρχείου, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονύσιον, ὀφείλεται ὅ,τι φιλαν-
 θρωπικόν, ὅ,τι θρησκευτικόν κέκτηται ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ κοινότης.
 Οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι Κωνσταντινίδαι, ὧν τὰ φιλογενῆ καὶ φιλόμοισα αἰσθή-
 ματα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκτμήσῃ δεόντως ὁ κυρ Γαβριήλ, εἰσὶν οἱ ὀλο-
 κλήρους θύσαντες περιουσίας ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτικῶν
 καταστημάτων καὶ τῆς ὁμογενοῦς ἡμῶν κοινότητος, δικαίως δὲ ἐπισύ-
 ραντες τὴν γενικὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ἐκλήθησαν εὐεργεταὶ τῶν ἑλ-

ληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων. Περὶ πάντων τούτων εἶναι δυνατόν νὰ πληροφωρήσωσι τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον οἱ κατὰ καιρὸν χρηματίσαντες καὶ ἐπιζῶντες νῦν Ἀρχιερεῖς καὶ αἱ ἀνὰ τὸν Πόντον διάφοροι πόλεις καὶ ἰδίως οἱ περὶ τὸν κὺρ Γαβριὴλ ἐν Τραπεζοῦντι Ἀντιπρόσωποι καὶ Δημογέροντες.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ τῆς παραλυσίας ἤδη ἀφίχθείσης εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον, παύει πᾶσα μετὰ τοιοῦτου ἀναξίου Ἀρχιερέως, εὐτυχίως ἄλλως καὶ ἡ ἐν Αἴξ τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς μεγάλου Πρωτοσυγγέλου καὶ ἐν Βέρνη γνωστὴ ἐστὶν ἡ διαγωγὴ, σχέσεις. Διακόπτοντες λοιπὸν πᾶσαν μετ' αὐτοῦ σχέσιν, καὶ ἀποκηρύττοντες αὐτὸν. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν καὶ τὴν τόλμην ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐν πρώτοις μὲν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν αὐθαρέτως κρατηθέντων ὑπὸ τοῦ κὺρ Γαβριὴλ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ληρῶν. τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Σάββα Παυλίδου, σὺν τοῖς ὀγδοήκοντα λίραις τῶν δικαιωμάτων τῆς Δημογεροντίας ἐπὶ τῶν ἐπιδουλειῶν αὐτῷ περὶ τὰς πεντήκοντα ἀναφορῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὅψει ἡ δις ἐκτεθεῖσα τῇ Μητρὶ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ παράκλησις ἡμῶν, ὅπως ἡ πόλις Κερασσοῦς ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἀρχαῖον καθεστῶς, μετατρεπομένη δηλαδὴ εἰς Μητρόπολιν, ὡς διετέλει ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐξαπλώσεως τοῦ σωτηρίου χριστιανισμοῦ μέχρι τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τρίτου, ὅτε καὶ ἐνεκα τῆς ἀποχωρήσεως ἐντεῦθεν εἰς τὰ μεσόγεια τῶν ἰθαγενῶν χριστιανῶν μετετράπη εἰς Ἐξαρχίαν, διοικουμένην ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀρχοντος Λογοθέτου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει βεβαίως θέλουσιν ἱκανοποιηθῇ καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν πέριξ τῆς πόλεως ἡμῶν χριστιανῶν, συμποσούμενων εἰς τέσσαρας χιλιάδας οἰκογενείας διατελούσας εἰς οἰκτρὰν ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς κατάστασιν, ὡς μὴ δυναμένης τῆς Μητροπόλεως Χαλδίας, ἀπεχούσης σταθμοὺς καὶ παρασάγγας ὁλοκλήρους, νὰ εὗρεθῇ εἰς ἄμισον συνάφειαν μετ' αὐτῶν.

Εὐέλπιδες ὄντες ὅτι θέλομεν εἰσακουσθῇ καὶ θελῶσι ληφθῇ αἱ καταγγελίαι αὗται ὡς ἀληθείσταται, παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον ὅπως εὐδοκήσῃ ἢ νὰ μετατρέψῃ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰς Μητρόπολιν, ὅπερ καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ καθόλου ἑλληνισμοῦ, ἢ ἐν ἐναντίᾳ πρὸς τῶν ἐπιφέρῃ τὴν ἀντι-ατάστασιν τοῦ ἀναξίου τούτου, δι' Ἀρχιερέως οἷος ἐστὶν ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Ἰωαννίνων κύριος Γρηγόριος Καλλίδης.

Διατελοῦμεν δὲ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς Θειοτάτης Παναγιότητος πειθήνια τέκνα.

Ἐν Κερασσοῦντι τῇ 25 Ἰουνίου 1891.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας καὶ

τῶν ἐπισήμων προσώπων τῆς κοινότητος ἡμῶν οἷον προϋχόντων,
ἐμπόρων κλπ.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως
Κυρίῳ Κυρίῳ Διονυσίῳ

Τῷ Παρσεβάστῳ Πατρὶ καὶ Δεσπότῃ

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον.

Εὐλογημένοι Χριστιανοί.

Ποίαν εὐεργεσίαν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ἡ Δημογεροντία, τὸ γνωρίζει κάθε χριστιανὸς ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν πόρταν τοῦ δικαστηρίου, καὶ διὰ τοῦτο κάθε ἓνας ἀπὸ ἡμᾶς χρεωστεῖ νὰ σέβηται καὶ νὰ τιμᾷ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δημογεροντίας, δὲ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οἱ καλλίτεροί μας ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἡ κοινότης μας βάλλει εἰς τὴν λίαν ἐμπεπιστευμένην ταύτην θέσιν, καθήνται δωρεὰν νὰ δικάζουν τὰς διαφόρους μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ὑποθέσεις μας. Καὶ διὰ τοῦτο ἵνα προλαμβάνηται ἡ φθορὰ τῶν περιουσιῶν καὶ ἡ γέννησις τῶν παθῶν μεταξὺ μας, χρεωστοῦμεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ὅταν παρακούομεν ἀνάγκη νὰ τιμωρώμεθα. Μία τοιαύτη ἀνάγκη μᾶς ἀναγκάζει νὰ τιμωρήσωμεν σήμερον ἐκκλησιαστικῶς τὸν Χαράλαμπον Ἡλιοῦ Ἑρμείδην δι' ἐξωκκλησιασμοῦ, διότι περιεφρόνησε τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Δημογεροντίας καὶ τὰς ἐπανειλημμένας συμβουλὰς αὐτῆς. Ἐστω λοιπὸν εἰς πάντας τοὺς χριστιανοὺς γνωστὸν ὅτι ἐδώκαμεν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Δημογεροντίαν ἵνα μεταχειρίζηται τὸ αὐτὸ μέσον εἰς παρομοίας περιστάσεις. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετ' ὑμῶν.

Ἐν Κερασοῦντι τῇ 16 Μαρτίου 1891.

† Ὁ Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

(Τ. Σ.)

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἡ πόλις Κερασοῦς, ἡ πατρίς μου, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμμεσον πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος. Ὁ ταύτης Μητροπολίτης ἐπισκέπτεται κατὰ καιροὺς τὴν πόλιν μας. Καὶ ἡ ἐπισκεψίς ἦν ποιεῖται εἰς τὴν πόλιν μας, δὲν ἀποβλέπει ποσῶς πρὸς πνευματικὴν ἡμῶν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς μόνον καὶ μόνον περιστρέφεται εἰς ἅπληστον ἀργυρολογίαν, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν ταχτικὴν καὶ ἀγόγγυστον πληρωμὴν τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεως. Ἐνῶ δὲ ἡλπίζομεν παρ' αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι πνευματικὸν ἢ ἔθνικόν, δυστυχῶς τοσοῦτον ἐματαίωσε καὶ διέψευσε τὰς ἀγαθὰς ἡμῶν

ἐλπίδας, ὥστε ἐπέφερε τὴν ἐπάρατον διαίρεσιν καὶ τοὺς κομματισμοὺς ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἐκαυγᾶτο ἐπὶ φιλισυχίᾳ, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τραπεζοῦντος μόνη αὕτη δὲν ὑπέπεσεν εἰς διαιρέσεις καὶ κομματισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐπέπρωτο νὰ ἐπιφέρῃ, πῶτος ; ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κὺρ Γοβριήλ.

Ἀπορῶ ὅμως ἐκ τίνων αἰσθημάτων ἡ Α. Σεβασμιότης ὁρμωμένη ἐμνηχανεύθη πολλὰ ἐναντίον μου ἐν τῇ ἐνταῦθα τελευταίᾳ περιουσίᾳ Της. Ἀλλὰ τοῦτο εὐνόητον (διότι βέβαια δὲν ἐνέδωκα εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς καὶ ἀργυρολογικὰς ὁρέξεις Της). Καὶ ὡς μὴ ἤρουν αἱ διχόνοιαὶ καὶ αἱ διαιρέσεις ἃς ἐπέφερον, προέβη μετὰ τὴν ἀναχώρησίν Της καὶ εἰς τὰ πλέον ἀντιχριστιανικὰ καὶ ἀντεθνικὰ διαβήματα.

Οὕτω πρὸς ἡμερῶν ὁ ἐνταῦθα Καϊμακάμης μας ἐξοχώτατος Πεκὴρ Πασᾶς, προσκαλέσας με ἐπὶ καταγγελίᾳ τοῦ Ἁγ. Τραπεζοῦντος, με ἐπέδειξε δύο ταχυρίδια, τὸ μὲν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἀριθμ. . . . τὸ δὲ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 τοῦ ἰδίου καὶ ἀριθμ. 214. Καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου ταχυρίου ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος διατάσσει τὴν παῦσίν μου ἀπὸ τῆς Ἐφορίας, Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας, διότι λέγει εἶμαι Δήμαρχος καὶ δὲν εἶναι δυνάττον κατὰ νόμον νὰ κατέχω ἄλλας νοινοτικὰς θέσεις, συνάμα δὲ καὶ παύει σεβαστὰ καὶ φιλόμουσα πρόσωπα τῆς πατρίδος ἐκ τῶν αὐτῶν θέσεων ὡς ξενουπήκοι· ἀπορῶ δὲ διατί τάχα με παύει ; ἂν καὶ ἐγὼ προηγουμένως ἐπιστήμῳ παρητήθην· διότι, λέγει ἐν τῷ ταχυρίῳ, ἔφερον ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἰθάκης καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἀγνώστου διαγωγῆς ὅπως κάμω ταλίμι (ἦτοι στρατιωτικὰ γυμνάματα) εἰς τοὺς μαθητὰς, κάμνω προγράμματα τῶν Σχολείων ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Μητροπόλεως κτλ. Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ταχυρίου διατάσσει νὰ παραδώσω τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἣν ἔκτισα, λέγει, ἄνευ φερμανίου, νὰ παραδώσω τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς μας, διότι κατασπαταλῶ τὰ χρήματα τῶν Ἐκκλησιῶν πληρόνων ἀδρούς μισθὺς εἰς τοὺς διδασκάλους οὓς ἔφερον ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἑλλάδος, νὰ παραδώσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ προαυλίου καὶ τῶν τούχων τῆς Ἐκκλησίας Μεταμορφώσεως, νὰ παραδώσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ μνημάτων μου ὅπερ ἀνήγειρα καταναγκαστικῶς ἀπὸ χρήματα πτωχῶν καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ζητεῖ νὰ παραδώσω λογισμὸν τῆς τριακονταετοῦς Ἐφοροεπιτροπίας μου εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους του· αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ περιεχόμενα τῶν ταχυρίων.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐξ αὐτῶν τῶν ταχυρίων καταφαίνεται ἡ ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀντεθνικὴ διαγωγὴ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος, ὅστις ἐκόρεσε τὰς ἐμπαθεῖς καὶ φιλεχθρικούς διαθέσεις του, καταγγείλας, ὡς εἶπον, καὶ χαρακτηρίσας με ὡς ἐπαναστατικὰ ἔχοντα σχέδια ἀπέναντι τοῦ Κράτους· βεβαίως ἐπεδίωξε τὴν ἐντελῆ ἐξόντωσιν καὶ ἐξορίαν μου καὶ πέαν τοῦ Φεζάν.

Ἀλλὰ, Παναγιώτατε Δέσποτα, οὐκ ἄσκοπον θεωρῶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ δηλώσω τῇ Γ. Θ. Παναγιότητι ὅτι ἡ Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ Αὐτὴν περινοίᾳ καὶ

συνέσει, δὲν ἀφίνει ἀνικανοποίητον πάντα πιστὸν Αὐτῆς ὑπήκοον καὶ ὑπάλληλον οὕτω καὶ ἐμὲ τὸν πιστὸν Αὐτῆς θεράποντα ηὐδόκησε διὰ δύο κατὰ καιροῦ παρασῆμων νὰ μὲ τιμήσῃ· βεβαίως ἡ Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δὲν κοιμᾶται ὅταν ἀπονείμῃ παράσημα εἰς τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους Τῆς καὶ τοὺς ὁποίους ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριὴλ θέλει νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἀντάρτας.

Κατηγορήθην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος ὅτι καταχρῶμαι τὰς προσόδους τῶν Σχολείων· ἀλλ' ἐγὼ ὁ ἐπὶ τριακονταετίαν ὅλην ἠθικῶς καὶ ὑλ.κῶς μοχθήσας ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς ὅλης πατρίδος μου, ἐγὼ ὅστις ἐθυσίασα χιλιάδας λιρῶν πρὸς ἐδραίωσιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν αὐτῆς καταστημάτων, ἐγὼ ὅστις καὶ ὀνειδὴ καὶ ὕβρεις καὶ συκοφαντίας καὶ ραδιουργίας εἰς τὸ μακροχρόνιον τιῦτο διάστημα ὑπέφερα, χάριν τῆς πρὸς τὰ πρόσω πορείας τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ πατρίδι μου, κατηγοροῦμαι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος ὡς καταχραστὴς τῶν Σχολειακῶν!! Ἀλλὰ τότε πρὸς τί Παναγιώτατε Δέσπota καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μοὶ ἀπένειμε τὸ παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος; βεβαίως δ' αὖ τοὺς ἀγῶνας οὓς κατέβηλον ὑπὲρ τῆς παιδείας ἐν τῇ πατρίδι μου καὶ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς. Ἀρά γε καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἠπάτησα ὡς θέλει νὰ ἐννοήσῃ ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος.

Περιττὸν θεωρῶ νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τοῦ παρασήμου ὅπερ φέρω τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ διαγωγή μου οὐχὶ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν ὅλῳ τῷ Πόντῳ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὴ, καταφίνεται δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀλληλογραφίας τῶν προκατόχων τοῦ Ἀρχιερέων καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἧς καὶ ἐντίγραφα ἐσωκλείονται.

Τὴν τοιαύτην ἀνήκουστον καὶ ἀντεθνικὴν διαγωγὴν τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριὴλ μὴ ἀνεχόμενος, διαμαρτύρομαι κατ' αὐτοῦ καὶ παρακαλῶ θερμῶς τὴν Γ. Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀποστείλῃ Ἐξάρχον καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ἐξετάσῃ τὰ πράγματα καὶ ἂν μὲν μὲ ἐξελέγξῃ ἄδικον, εὐχαρίστως ὑποφέρω τὴν τιμωρίαν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλῃς Ἐκκλησίας· εἰ δὲ καταφαίνονται τὰ δίκαια, τότε ἐξαιτοῦμαι τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν παῦσιν τοῦ ψευδῶς καὶ ἀνυποστάτως καταγγέλλαντός με.

Ἐν Κερασσοῦντι τῇ 13 Ἰουλίου 1891.

Τῶς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος πιστότατον τέχνον

Ὁ Ἀρχὼν Λογοθέτης

Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης

Δήμαρχος Κερασσοῦντος.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως
Κυρίῳ Κυρίῳ Διοινοσίῳ

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. Εὐδαιμονέστατον Νομάρχην.

Ὅτε συνεζητοῦντο αἱ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἀφορῶσαι προνομιακαὶ ὑποθέσεις, ἐπειδὴ μία ἐξ ὧν τῶν φροντίδων τῆς Ὑψ. Ὁθωμ. Κυβερνήσεως ἦτο ὅτι καὶ ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς τῶν Σχολείων, ἡ διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ προγραμμάτων, ν' ἀνατεθῶσιν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων τιμίων καὶ δικαίων καὶ ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς Ὁθωμ. Ὑψ. Κυβερνήσεως· τοῦτ' αὐτὸ δὲ, ὡς ἐμπεριέχουσα καὶ ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 (τζεμαζι-οὔλ-ἰχῆρ τοῦ ἔτους 308) ἐκ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Ρωμαίων ἀπισταλεῖσα Βεζυρικὴ ἐπιστολὴ καὶ ἐπειδὴ καταγίνομαι συμφώνως ταῖς ἐν αὐτῇ διαλαμβανούσαις διατάξεσι νὰ ἐξετάσω καὶ ἐπομένως κατ' ἐκείνην βαδίσω, ἵνα μὴ ἔνεκεν ἀμεροληψίας καὶ παραμελήσεως ἀπὸ ὧν ὑπόλογος ἔναντι τῆς Ὑψ. Αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς, διὰ τοῦτο πρὸς τελείαν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων καθηκόντων, παρακαλῶ τὴν ἐπιδαψίλευσιν τῆς ἐξόχου βοηθείας σας εἰς τοῦτο ὅτι, ὁ Δήμαρχος τῆς Κερασσοῦντος κ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης ὅστις καὶ πρὸς τὴν διαταξίν τοῦ 19ου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς μελῶν Δημαρχείας νόμου, ἐξελέγη καὶ διατελεῖ νῦν καὶ τοιοῦτος καὶ Ἐφορος Σχολείων καὶ Ἐπίτροπος ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅχι μόνον εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῶν ἐν Κερασσοῦντι Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καίτοι ἀπαίδευτος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν αὐτῶν, ἦτοι εἰς ἐκλογὴν καὶ διορισμὸν διδασκάλων, εἰς κανονισμοὺς προγραμμάτων καὶ εἰς πρὸς ὅμοια, ὅτι ἔχει τὴν ἀξίωσιν ν' ἀναμιχθῇ ἀπὸ ἀφίξεως καὶ μετὰ λύπης μου ἰδὼν, ἂν καὶ ἀληθῶς μόνῃ τῇ ἐγχωρίῳ ἐπιρροῇ αὐτοῦ χαριζόμενος, πολλάκις ἰδιαιτέρως ὑπενθύμισα αὐτὸν, ἵνα μὴ ἔξω τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων τοῦ ἐξέλθῃ, μ' ὅλα ταῦτα, ἐπειδὴ ὁ ρηθεὶς αὐθορμήτως πάλιν προσδιορίζει καὶ παύει διδασκάλους καὶ ὑπηρέτας Ἐκκλησιῶν, ἐπειδὴ ὑπόκειται εἰς μεγάλην εὐθύνην, ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του τῶν εἰς ἐκείνους ἀνηκόντων προσόδων, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ οὐδόλως συναισθάνεται καὶ αἱ Ἐκκλησίαι πάνυ ἐνδεεῖς μέινασαι δεόντως δύνανται νὰ λειτουργῶσι καὶ τὰ Σχολεῖα καταχρεωμένα ἀπέμειναν. Πρὸς δὲ τούτοις ὅλως ἀδίκως καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ καὶ συσχεθῇ μετ' οὐδενός, καταδαπανῶν τὰ εἰς τὸ κοινὸν ἀνήκοντα χρήματα, τοὺς διδασκάλους ἐνῶ πάντοτε δι' αὐτοὺς ἱκανὰ χρήματα ἐκ τοῦ κοινοῦ συνεισφέροντο, ὁ ρηθεὶς ἀρκεῖται μόνον νὰ τοὺς συστήσῃ εἰς κρεωπώλας, παντοπώλας καὶ ἀρτοποιοὺς καὶ τοὺς ἔχει τοὺς δυστυχεῖς οὕτω πάντοτε καταχρεωμένους, ἐκτὸς τούτων ἵνα καὶ μόνος ὡς θέλει χρησθῇ τὴν κοινὴν σφραγίδα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς Ἐφορίαν καὶ Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἑαυτοῦ γαμβροὺς προτιμᾶν, τούτου δὲ μάλιστα ἀποτέλεσμα ἐγένετο, ὅτι ἐπὶ προφάσει δῆθεν ν' ἀποτίσῃ τὸ χρέος τῶν Σχολείων, ὅπερ καὶ βεβαίως προῦκυψεν εἰς αὐτὰ, ἐκ τῆς ἀνευσυνεννοήσεως οἰκοδομῆς τοῦ οἰκίας ἐπὶ γηπέδου τινὸς εἰς τὴν κοινότητα ἀνήκοντος καὶ αὐτὴν μὲν τὸ ὑπέρογκον ποσὸν γρ. 47000 ἐπαδαρύνου-

σαν, ἐξέδωκεν ἀφ' ἑαυτοῦ του λαχεῖον οὗ τινος τὰ πτυχεῖα τὰς πόλεις Ταϊγάνιον καὶ Βατοῦ· ἐπλήρωσαν. Ἐν τούτοις ὡς ἄνωθι ἡ ἐπέμβασίς του ἐρρέθη, κατὰ τὸ περελθὸν ἔτος τὴν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ διδασκουςαν διδασκάλισσαν ἀν'κανον ἰδὼν, ἂν καὶ σὺν τῇ ἀποφάσει τῆς Δημογεροντίας, καὶ Ἐπιτροπῆς ἀπέβαλλεν, ὁ ρηθεὶς ἐπεμβὰς, ἐπειδὴ παρὰ τῇ γενομένῃ ἀποφάσει ἐκράτησε καὶ ἐρέτος εἰσέτι. ἐπειδὴ κατόπιν τοσούτων καὶ ἐπανελημμένων παραπόνων τῆς τε Δημογεροντίας καὶ τῶν γονέων τῶν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ φοιτουσῶν μαθητριῶν μᾶς ἐπηρεάζει ἡ φροντίς του νὰ τὴν συμφωνήσῃ· ὅσον ἀφ'ᾧ δὲ τοὺς ἄρρενας διδασκάλους ἰξ αὐτῶν ἐπὶ μόνῳ καὶ μόνῳ οἱ μαθηταὶ μουσικὴν καὶ ταλίμιν νὰ διδάχθῳσιν. ἓνα μὲν ἐκ τῆς νήσου Ἰθάκης τῆς Ἑλλάδος, ἄλλον δὲ ἐκ τῶν δυτικῶν μερῶν τῆς Μακεδονίας ἀντὶ ὑπερόγκων μισθῶν εἰς οὓς καὶ δὲν ἀντέχει ἡ πόλις, προμυθευόμενος, ἐπειδὴ ἀπὸ τριετίαν τοὺς διατηρεῖ, ἐν δὲ τῇ Ἐφορίᾳ ὁ συνεργάτης του, ἐπειδὴ εἶναι ρωσσοῦπήκοος καὶ γαμβρός του καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὸν περιορίσω, πρὸς δὲ τούτοις ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις, τῶν πρὸς τούτῳ νόμων, οἱ διαχειρισταὶ τῶν οἰκονομικῶν τῶν Σχολείων δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς διορισμοὺς καὶ παύσεις διδασκάλων καὶ εἰς κανὸν σμυρῶν προγραμμάτων, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὅσον καὶ ἂν τὴν Ἐφορίαν εἰς δύο μέρη διήρεσα καὶ διὰ τὸ ἐν μέρει διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν Σχολείων, τὸν ρηθέντα κ. Γεώργιον καὶ Ἀδὰμ Πισάνην, διὰ δὲ τὸ ἄλλο εὐπαιδεύτους ἐκ τῶν πολιτῶν ἐφρόντισα νὰ τοποθετήσω, καὶ οὕτως ὅλως ἀφιλονεικῆτως καὶ πολὺ λαμπρῶς ἐνῶ κατεγινόμενῃ νὰ διευθετήσω τὰ πράγματα, ἐπειδὴ οἱ ρηθέντες κκ. Γεώργιος καὶ Ἀδὰμ Πισάνης δὲν ἐνέδωκαν, διὰ τοῦτο προστρέχων εἰς τὴν ἔξοχον ἀρωγὴν σας παρακαλῶ.

Α'. Ἐνόσω ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος διατελεῖ Δήμαρχος, ἡ καὶ ἀπλοῦν μέλος Δημαρχίας νὰ μὴ ἐπεμβῇ καὶ ἀναμιχθῇ εἰς ὑποθέσεις Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων· ὁ δὲ συνεργάτης αὐτοῦ ὡς εἶναι ρωσσοῦπήκοος ν' ἀποσυρθῇ ἐκ τῶν ρηθειῶν ὑποθέσεων.

Β'. Ὁ αὐτὸς κ. Γεώργιος ἐπειδὴ ἀπὸ τόσα ἔτη ἄνευ ἐπεμβάσεως καὶ ἐξελέγξεως οὐδενὸς, διεχειρίσθη τὰς προσόδους τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων, νὰ πηραδῶσιν τοὺς ἀπικιτουμένους αὐτῶν λογαριασμοὺς, εἰς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἐκλεχθησομένην ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐξελέγξωσιν αὐτούς· ὁ δὲ γαμβρός του νὰ παρουσιάσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου· πρὸς ταῦτα κολακεύομαι ὅθεν νὰ παρακαλέσω τὴν Ἐξοχότητα Ὑμῶν νὰ δώσῃ δευρῶς διαταγὰς εἰς τοὺς ρηθέντας.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα Ἐπαρχον Κερασσοῦντος.

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ παρ' ἐμοῦ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα Εὐδαιμονέστατον Νομάρχην διαβιβάσθέντος καὶ τὸν κκ. Γεώργιον, Ἀδὰμ καὶ

Κωνσταντῖνον Πισάνην ἀφορῶντος τακριρίου, αὐριον τὸ Σάββατον ὅτε θέλω ἐπισκεφθῇ τὸν ρηθέντα Νομάρχην βέτην, ἀνυπομόνως περιμένομεν.

Σήμερον γράψας εἰς τὸν κ. Λάζαρον Ἀσλανίδην, ἐνέτειλον αὐτῷ τὴν ἀποβολὴν τῶν ρηθέντων ἐκ τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολείων, τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἐπιτροπῆς, καθότι τῶν μὲν δύο ἦτοι Ἀδὰμ καὶ Κωνσταντῖνον Πισάνην, ὡς ὄντων ρωσσοῦπηχόνων, εἰς τοιαύτας τοῦ κεινοῦ ὑποθέσεις, τοῦ δὲ ἑτέρου κ. Γεωργίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς μελῶν Δημηρχείων νόμου, ὁ διορισμός του καὶ Δήμαρχος καὶ Ἐφορος τῶν Σχολείων τῆς κοινότητος καὶ Ἐπίτροπος τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐργολάβος ἀπασῶν τῶν οἰκοδομῶν τῆς κοινότητος δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτος. Ἐν τούτοις ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος ἐὰν δεχθῇ νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του, παρακαλῶ συνεννοούμενος μετὰ τοῦ κ. Λαζάρου Ἀσλανίδου, τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἀπέστειλον ἐκείνῳ μὴ ἀναγνώσῃ παρρησίᾳ τῆς Δημογεροντίας, τοῦναντίον ὅμως ἂν ἀρνηθῇ τότε παρακαλῶ ὥς ἀναγνωσθῇ ἐκείνη καὶ θέλετε μετὰ λύπης ἰδεῖ τὰς ἀτάκτους ἐνεργείας τοῦ κ. Γεωργίου.

Ἐν τούτῳ, φίλε, ἐπικαλούμενος τῆς ἐξόχου εὐνοίας Σας, διατελῶ μετὰ τοῦ πρέποντος σεβασμοῦ.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 25 Ἰουνίου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. Εὐδαιμονέστατον Νομάρχην.

Οἱ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Κερασσοῦντος καὶ Ἐφοροι τῶν ἐκεῖ Σχολείων κκ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης καὶ Ἀδὰμ Πισάνης, ἂν καὶ τῆς Ἐφορίας παρητήθησαν, ἐπειδὴ δὲν θέλουσι νὰ παραδώσωσι τὰ ἀπαιτούμενα παρ' αὐτῶν κατὰστιχα, οὔτε τὴν σφραγίδά τῶν Σχολείων, ἀλλὰ μόνον παρουσιάζουσιν ἐπτάμηνον λογαριασμὸν αὐτῶν, ἐνῷ ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος ἐκ τῆς διαχειρήσεώς του τῶν προσόδων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν ὑπευθύνεται νὰ δώσῃ ὡς ἄνωθι εἴρηται:

Α'. Τὸ κατὰστιχον καὶ λογαριασμὸν τῆς οἰκοδομῆς τῶν τοίχων τῆς Ἐκκλησίας Μεταμορφώσεως.

Β'. Τὸν λογαριασμὸν τοῦ διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ μὲ τὴν συνεισφορὰν τῶν πολιτῶν ἐν τῷ προαυλείῳ τῆς ρηθείσης Ἐκκλησίας ἀνεγερθέντος ἐπιταφίου λίθου αὐτοῦ.

Γ'. Τὸν λογαριασμὸν τῆς ἄνευ γνώσεως ἐμοῦ καὶ παραχω-

ρήσεως φερμανίου τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ συνδρομῇ τῶν ἐγκατοίκων οἰκοδομηθείσης μικρᾶς Ἐκκλησίας.

Δ'. Τὸν λογαριασμὸν τῆς νέας οἰκίας τὴν ὁποίαν καὶ ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ προκατόχου μου καὶ ἔναντι τῶν παραπόνων τῆς ἐγχωρίου Δημογεροντίας οἰκοδομήσας τὸ ἰσότιμον αὐτῆς διὰ βίας εἰσέπραξε.

Ε'. Τὸν λογαριασμὸν τοῦ παλαιοῦ νεκροταφείου καθότι διὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦτο, οὗτος τῇ ἐγγυήσει τοῦ γαμβριῦ του Ἀδὰμ Πισάνη, ἃν καὶ παρὰ τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς μόνον 40) λίρας ἐδανείσθη, νῦν διὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον ζητεῖ λίρας 160.

ΣΤ'. Τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ νέου νεκροταφείου, διότι καὶ τούτου ὁ ἰδιοκτήτης ὁθωμανὸς ὢν, οὔτε εἰς τὴν κοινότητα, οὔτε εἰς οὐδένα ἄλλον δίδει τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ μέρους τούτου, οὔτινος ἡ ἀξία ἐνῶ εἶναι 17000 γρόσια, οὗτος διὰ 3000 γρόσια ἐμποδίζει τὸν πωλητὴν τῆς μεταβιβάσεως τῶν τίτλων.

Ζ'. Ἐνῶ ἀπὸ τέσσα ἔτη διατελὼν Ἐπίτροπος τριῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπευθύνεται νὰ παρουσιάσῃ τοῦς ὡς ἄνωθι εἰρημένους ἀπαιτούμενους λογαριασμοὺς αὐτῶν, ἐπειδὴ νῦν μόνον τῶν Σχολείων καὶ τούτων δύο ἔτων, καὶ μάλιστα ἐπτὰ μηνῶν λογαριασμοὺς παρουσιάζει καὶ ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι τούτῳ, ἃν καὶ ἀφῆκεν ἔλλειψιν εἰς τὰ Σχολεῖα γρόσια 18000 καὶ αὐτῶν τὸν λογαριασμὸν ἀρνεῖται νὰ δώσῃ. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν Ἐξοχότητά Σας, διανύξατε τὸν ρηθέντα κ. Γεώργιον ἵνα παραδώσῃ ὅλα ἀκριβῶς τὰ κατάστιχα καὶ λογαριασμοὺς τῶν ρηθέντων ἐπιχειρήσεών του εἰς τὸν Ἐπίτροπόν μου κ. Ἀσλανίδην, καὶ ἐπιβληθῶσιν αὐτὰ εἰς ἐξέλεγχιν, ὑπὸ τῆς ὑπ' ἐμοῦ ἐκλεχθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 2 Αὐγούστου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἰπόθεσις σπουδαίως ἀφορῶσα ὑπὸ τε ἐθνικὴν καὶ κοινωτικὴν ἔπαιψιν τὰ τῆς πό'εως ἡμῶν διὰ διαμαρτυρικῆς ἀναφορᾶς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 παρελθόντος Ἰουλίου, ἐστάλη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπογεγραμμένης ἰδι'χείρως παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ θεράποντος, ἱστοροῦσα τὰς προδοσίας καὶ καταγγελίας τοῦ ἀσυνειδήτου Ἀγίου Τραπεζοῦντος, ὃς διὰ δύο τακριρίων ἐπέδωκε πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Βαλῆν Τραπεζοῦντος καὶ ἐχούσας ἐν συνόψει ὡς ἐξῆς· ὅτι παρήγγειλα δῆθεν ἐκ Μακεδονίας καὶ ἐξ Ἰθάκης καὶ ἐκ τῶν νήσων τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἀγνώστου διαγωγῆς, ὅτι τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολείων γυμνάζω στρατιωτικὰ γυμνάσια (ὡς ἔχων βεβαίως ἀνταρτικὰ σχέδια) ὅτι χτίζω Ἐκκλησίας ἄνευ φερμανίων καὶ πλείστας ἄλλας προδοσίας ἀναφέρει ἐν τοῖς τακριρίοις ὃς ἐν τῇ ἀναφορᾷ μου θὰ ἴδῃτε, ἥτις ἐπιδοθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου Σας ἐπρωτοκολλήθη εἰς τὰ Μητρώα τῶν Πατριαρχείων ὑπ' ἀριθ. . . . καὶ καθυπεβλήθη ἀμέσως εἰς τριμελῆ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀληθείας, ὑποσχεθέντος τοῦ αἰοδίου τὴν ἄμεσον παῦσιν του.

Ἀλλ' ἔκτοτε εἴτε ἐκ τοῦ μεσολαβήσαντος θανάτου τοῦ αἰοδίου προκατόχου τῆς Ἰμ. Θ. Παναγιότητος, εἴτε διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ἀπασχόλησιν ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν, ἔμεινε μέχρι τοῦδε ἐκκρεμὴς ἡ αἵτησίς μου.

Ἐν αὐτῇ ἐλτισμόνησα νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τῆς προδοσίας ἣν ἔκαμε καὶ πάλιν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Βαλῆν, ὅτι δηλαδὴ στέλλω εἰς τοὺς ἐν Βιτουμ'ίῳ καὶ Ταϊγανίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ρωσσίας ὁμογενεῖς λαχειοφόρα δελτία εἰσπράττων χρήματα, ἐνῶ μέρος αὐτῶν τῶν λαχείων ἐκάλυψε μέρος τῆς ἀξίας μιᾶς μεγαλοπρεποῦς καὶ λαμπροτάτης οἰκίας ἣν ἔκτισα παραπλεύρως τοῦ κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου, χρησιμευούσης δὲ ἤδη ὡς γαλλικὸν Προξενεῖον καὶ ἀποφερούσης κατ' ἔτος πρόσοδον εἰς τὰ Σχολεῖά μας λ'ρ. Ὁθωμ. 40.

Τὰς προδοσίας ὅθεν καὶ τὰς καταγγελίας του ταύτας ἐνθυμούμενος καὶ τοὺς πατριώτας μου βλέπων εἰς φαρτίαν ἐνεκεν τοιούτου Ἀρχιερέως, ἀνγκάζομαι καὶ πάλιν ὅπως ἐν τῇ ταπεινῇ μου ταύτῃ ἐγκλείσω γνησιότατον ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ ἀναφορᾶς μου ὡς καὶ ἀντίγραφα τῶν δύο τακριρίων του ἐπιπροσθέτων καὶ τὰ ἐξῆς.

Παναγιώτατε! Ἡ πόλις Κερασσοῦς, ἡ πατρίς μου, ὑπὸ τὴν ἄμεσον πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος ὑπαγομένη, πρὸ τριάκοντα ἐτῶν μόλις ἠρίθμει χριστιανικὰς ὁμοδόξους οἰκογενεῖας τριακοσίας πεντήκοντα, σήμερον δὲ ἐνεκα τῆς ἀναπτύξεως τῶν Σχολείων μας, θεωρουμένων ὡς κέντρον τῶν περιχώρων καὶ τῆς ἐπομένης εὐρύνσεως τοῦ ἐμπορίου, ἀριθμεῖ περὶ τὰς χιλιάς πεντακοσίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι τοῦδε τὸ γλυκὺ ὄνειρον ἐμοῦ τε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Διονυσίου, ὡς καὶ τῶν πατριωτῶν μου, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέβλεπεν εἰμὴ εἰς τὴν καθίδρυσιν Σχολείων, Ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν καὶ

φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ὥς καὶ εἰς τὴν εὐρυνσιν τοῦ ἐμπορίου. Αὕτη ἦτο ἡ σκέψις μας καὶ ταῦτα εὐδοχία Θεοῦ καὶ τῇ φιλομούσῳ συνδρομῇ πολλῶν ἐνταῦθα τε καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν πατριωτῶν ἀπεκτήσαμεν, διότι διετέλουν ἔκτοτε σχεδὸν ἑφορος τῶν Σχολείων καὶ νυχθημερὸν ἐφρόντιζον ὑπὲρ αὐτῶν. Δύναται δὲ ἡ πατρίς μου νὰ καυχᾶται ὅτι ἔχει Σχολεῖα κατ' οὐδὲν καθυστεροῦντα πολλῶν ἄλλων μεγαλειτέρων πόλεων. Οὕτω δὲ ἔβαινον μέχρι πρὸ μικροῦ.

Νῦν, λυπηρὸν πράγματι, Παναγώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, λυπηρὸν, ἴσως καὶ ἀνοίκειον, πρωταιτίου γενομένου τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος, νὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἐνοχλήσω τὴν Ὑμ. Θ. Παναγιότητα, διὰ τὰ τῆς πατρίδος μου καὶ τῶν Σχολείων αὐτῆς, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὅλον τὸν βίον μου ἔδαπάνησα· ἀλλὰ δυστυχῶς, ὥς μὴ ὤφειλεν, ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων μὲ καταναγκάζει.

Παναγιώτατε! Μολονότι αἱ πράξεις τῆς Α. Πανιερ. τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος εἶναι καταφανεῖς πανταχοῦ ὅπου διέτριψεν, ἦτοι ἐν τε Αἴξ τῆς Γαλλίας, ἐν τοῖς Ζαριφίοις, ἐν τῇ Μεγάλῃ Πρωτοσυγγελίᾳ καὶ ἐσχάτως ἐν Βάρνῃ, μολονότι ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐγκλείστου διαμαρτυριᾶς ἀναφορᾶς μου, μολονότι ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Τραπεζοῦντι τὰ πλέον αἰσχρὰ καὶ ἀνήθικα ἐξετόξευσεν ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον ὅλως τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Αὐτοῦ ἀξιώματος, μολονότι εὐάρθμοί τινες γνωστῆς καὶ διεφθαρμένης διαγωγῆς ἐνταῦθα, τυφλὰ καὶ ποταπὰ Αὐτοῦ ὄργανα διατελοῦντα καὶ μηδεμιᾶς βαρύτητος φέροντα, ἅτινα ἐσχημάτισεν ὁ ἴδιος, συμμορφούμενα τῇ ιδέᾳ τοῦ ἡγέτου αὐτῶν, πολλὰ ἐμηχανεύθησαν ἐναντίον μου ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀπλήστους ὀρέξεις του, μολονότι ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐνταῦθα διαμονῇ του φαινημενικῶς καὶ μηχανικῶς πως, δειλιῶν δὲ καὶ ἐκ τῶν πράξεών του καὶ ὥς ἐκ τούτου ὅπως ἱκανοποιήσῃ δῆθεν τὴν κατ' αὐτοῦ ιδίαν τοῦ λαοῦ, ἐνήργησε κατὰ τὸ δοκοῦν του, ἢ καὶ παρακαίρως, νὰ ἀνοίξῃ τὰ Σχολεῖα, μολονότι ἐφαντάσθη ὅτι ἐγὼ, ἀναφορικῶς τῆς πρὸς ἐμὲ διαγωγῆς του, ἤθελα ἀντιπράξει εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων, ἅτινα, ὥς εἶπον, διὰ κόπου καὶ μόχθου καὶ ἐθελοθυσίας ἠδυνήθην νὰ φέρω εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ πρὸ μικροῦ εὐρίσκοντο, ἐν τούτοις ὅμως αὐταπαρνήτως κηδόμενος τῶν συμφερόντων τῆς προσφιλοῦς πατρίδος μου, οὐχὶ μόνον δι' οὐτιδανὰς ἀτομικότητος καὶ ἰδιοτελείας δὲν κατεδέχθην νὰ κατέλθω εἰς ἀντεγκλήσεις, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν μου ὑπὸ τε ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπέψιν προσέφερον, ὑπομένων ὥς πατριώτης καὶ κάμνων τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκόν μου.

Τίνος ἄρα γε τῶν γραφομένων μου ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος ἔχει νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀνυπόστατον; Μ' ὅλα ταῦτα καὶ πάλιν μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας ὑπέμενον ἀνυπολόγιστος συνεπείας σοβαρὰς καὶ ἐπιζημίους τῇ πατρίδι μου. Ἀλλ' ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος ἐν τῇ τελευταίᾳ Αὐτοῦ ταξιδίῳ εἰ καὶ βλέπων τὸν λαὸν ὠργισμένον, ἀντὶ νὰ καταπραύνη τὰ ἐρεθισμένα πνεύματα, κωφεύων δὲ καὶ εἰς τὴν ρῆτραν τῆς Γραφῆς «εὐχεσθαι καὶ μὴ καταρᾶσθαι» ἔτι περισσότερον διηρέθισε τὸν λαόν, ὅτε

τὴν 14ην παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐπ' ἐκκλησίας ἐξετόξευσεν ἄρας καὶ ἐπιτίμια οὐ μόνον κατ' ἐμοῦ καὶ κατὰ πολλῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑαυτὸν του κατενεθεμάτισε ὡς οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχοντος περὶ τῶν τακρίων, καὶ ὁπότε ὁ λαὸς ἀκούων τὰ ἀσυστόλως καὶ ἀνευθυριάστως ἀπαγγελλόμενα ψεύδη τοῦ Ἀρχιερέως (διότι προηγουμένως εἶδε τὰ τακρία) μὴ ἀνεχόμενος, ἀθρόος ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Ἀστραπιαίως τότε ἡ φήμη τῶν ἁρῶν καὶ ἐπιτιμίων διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ἀπασαν καὶ πανταχοῦ ἔβλεπέ τις καὶ ἤκουε μυρία ὅσα ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος ἐλέγοντο. Πολλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας καὶ ἐξέφραζον θυγὴν καὶ παράπονα κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἀλλ' ἐγὼ καὶ πάλιν ἐπρολάμβανον καὶ κατηύναζον τὰ πνεύματα φοβούμενος εἰδεχόμενός συνεπείας.

Ἴδού, Παναγιώτατε, εἰς ποῖον σημεῖον κατήντησεν ἡ φιλήσυχος Κερασοῦς ἔνεκα τῆς ἐκτεθείσης διαγωγῆς τοῦ Ἀρχιερέως. Ἡ Κερασοῦς λέγω, ἥτις αἰείποτε ἐκαυχᾶτο ἐπὶ φιλομουσίᾳ καὶ φιλοπατρίᾳ, ἥτις οὐδέποτε εἶπεν ἢ ἔγραψεν ἐναντίον Ἀρχιερέως, ἐσχάτως ἐπέπρωτο νὰ δοκιμάσῃ τοιαύτας πικρίας. Καὶ παρὰ τίνας; παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Παιμενάρχου τοῦ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θύσοντος ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Τὰ ἄρθρα ἅτινα ὑπὸ τῶν τυφλῶν ὁργάνων του ἐδημοσιεύθησαν, ταῦτα πάντα παρακλητικῶς ἐνήργησε καὶ ὑπηγόρευσε μόνος του καὶ τοῦτο ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου Σας, νομίζων ἴσως ὅτι τοιοῦτοτρόπως θ' ἀποκοιμήσῃ τὰ Πατριαρχεῖα. Ἀπαξιῶν ν' ἀπαντήσω διὰ τοῦ τύπου εἰς τὰ ὅλως ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναγραφέντα ἐγκώμια καὶ πλείστας ὅσας ἄλλας ἀσχημίας του, χάριν σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸ ἔθνος παραλείπων, ὑπέμεινα καρτερικῶς καὶ δὲν διέψευσά ἄχρις ὥρας διὰ τοῦ τύπου, ἵνα μὴ ἡ κακεντρεχὴς καὶ ἀσυνείδητος διαγωγή του γείνη γνωστὴ καὶ εἰς τὰ κυβερνητικὰ ὑπουργεῖα, πεπεισμένως ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία θέλει τιμωρήσῃ τὸν προδότην.

Διὰ ταῦτα πάντα θερμῶς καθικετεύω τὴν Ὑμ. Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀγαθυνομένη εὐδοκήσῃ νὰ ρίψῃ καὶ ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς καὶ κατατρυχομένης ἡμῶν πατρίδος ἐν πατρικόν Της βλέμμα, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰ γραφόμενά μου. Ἵνα δὲ ἄρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου αἱ διχόνοιαί, αἱ ἐπάραται διαιρέσεις, αἱ φατρίαι καὶ τὰ σκάνδαλα, ὧν τινων ὡς εἶπον αἷτιος ἢ μᾶλλον αὐτουργὸς τυγχάνει ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος, παρακαλῶ καὶ πάλιν Αὐτὴν ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν παῦσίν του καὶ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοιούτου προδότου Ἀρχιερέως.

Διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Θεοτάτης Παναγιότητος τέχνον πειθήνιον,
Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κερασοῦντι, τῇ 30 Νοεμβρίου 1891.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Ἀυρίῳ Νεοφύτῳ

Εἰς Κωνσταντινίαν.

*Αντίγραφον.

*Εν Ταταούλοις Κων)πόλεως, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1890.

Πρὸς τὴν Α. Ἐνδοξ. τὸν Λογοθέτην Κερασοῦντος, Πανευγενέστατον κύριον Γεώργιον Κωνσταντινίδην, χαίρειν!

Πλήρης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἅμα δὲ καὶ θυμασμοῦ καὶ ἀπορίας, ἔλαβον ἡδέως διὰ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Α. Ζαχαριάδου τὸ ὥραϊον ἡμῶν ἀπεικόνισμα ἐπιτυχέστατον ἐπὶ τῇ πανομοιότητι. Χαρᾶς μὲν καὶ ἀγαλλιᾶσεως ὅτι ἡξιώθην νὰ ἴδω ἔστω καὶ ἐν εἰκόνι τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὃν ἄλλοτε προσωπικῶς καὶ εἶδον καὶ ἐγνώρισα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐξετίμησα καὶ οὐ παύσομαι λέγων ὅτι εἶναι τὸ κλέος καὶ τὸ σέμνωμα οὐ μόνον τῆς Κερασοῦντος καὶ ἐν γένει τοῦ Πόντου ἀλλὰ καὶ ἀπαξάπαντος τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ χριστιανισμοῦ, ὡς θύοντος ἐκάστοτε καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς τε πατρίδος καὶ τῆς Ἑκκλησίας· θαυμασμοῦ δὲ ἐνεπλήσθην ἀληθῶς καὶ ἀπορίας ὅτι πῶς κατόπιν τόσων ἐτῶν ἐν ἀφασίᾳ ἀμφοτέρων ἡμῶν ὄντων ἦλθεν ἐπὶ μνήμης τοῦ ὑπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀσχολιῶν κατεχομένου Λογοθέτου Γ. Κωνσταντινίδου ὁ ἐλάχιστος ἐν τοῖς Ἀρχιερεῦσι Χαριουπόλεως Γεννάδιος Σχολάριος, ὥστε καὶ διὰ τοῦ ἐν στολῇ ἀπεικονίσματος αὐτοῦ τιμῆσαι.

Ἡ ἀπορία αὕτη ταχὺ διελύθη ὡς ἐπὶ μνήμης μου ἦλθεν ὅτι καρδίας ὑπ' εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐμπνεομένης, οὐχ ὁ τόπος οὐδ' ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁ τρόπος δείκνυσι τὴν διάθεσιν. Ἐφ' ᾧ σπεύδω ἵνα ἐκφράσω τὰς πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστίας μου ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τοιαύτῃ τιμῇ. Καὶ δὴ εὐχαριστῶ ἀπειράκις ὑμᾶς διὰ τοῦτο καὶ τὸν Θεὸν ἰκετεύειν καὶ δέεσθαι οὐ παύσομαι, ὅπως χαρίζοιτο ὑμῖν ζωὴν πολυχρόνιον καὶ ὑγείαν ἀμετάπτωτον εἰς καύχημα πρὸ πάντων τῆς φίλης πατρίδος καὶ τῶν πολλῶν ἡμῶν φίλων.

Ἐν τούτοις διερευνῶν μετὰ πόθου τὰ τῆς πολυτίμου μοι ὑγείας αἴσια διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας Πανευγενεστάτης μοι Ἐνδοξότητος εὐχέτης πρὸς Θεὸν διάπυρος καὶ ὅλος πρόθυμος φίλος,

(Τ. Σ.)

† Ὁ Χαριουπόλεως Γεννάδιος Σχολάριος.

*Αντίγραφον.

Εὐγενέστατέ μοι Ἀρχων Λογοθέτα καὶ προσφιλέστατέ μοι Κύριε Γ. Κωνσταντινίδη!

Τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τοῦ Ἀγίου Βασιλείου καὶ νέου σωτηρίου ἔτους ἰδεξάμην τὴν ἀρίγνωτον Ὑμῶν εἰκόνα μετὰ τῶν σημάτων τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγαθῆς μνήμης καὶ ἀμειώτου ἐκείνης καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἧς δεῖγματα ἀπ' αὐτοῦ εἶχομεν καὶ ἔχομεν ἤδη μετὰ χεῖρας περιτράνω μαρτυροῦντας τοῦτο. Εἶναι ἀδύνατον νὰ καταστήσωμεν ἐπαίσθητὴν ἐν τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἡδύτητι αὐτῆς τὴν χαρὰν, ἣν ἐν τῷ

δείγματι τούτῳ τῆς ἀγαθῆς ἐν ὑμῖν μνήμης ἡμῶν ἡσθάνθημεν· ὑπερβαλλόντως δὲ χαίρω, ὅτι τὴν ἱὴν τοῦ ἐπ' αἰσίοις ἀρξάμενου νέου ἔτους, ἀναρτήσαντι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς τὴν λαμπρὰν ὑμῶν εἰκόνα, ἐδόθη μοι ἀφορμὴ νὰ παραστήσω εἰς τοὺς προσερχομένους καὶ μετὰ θαυμασμοῦ θεωμένους τὸ λαμπρὸν αὐτῆς παράστημα, οἷον ἄνδρα παρίστησιν ἡ εἰκὼν αὕτη· ὅτι δηλ. ὁ ἀνὴρ, ὃν θεᾶσθε, εἶναι εἷς τῶν σπανίων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς μας· ἀνὴρ ρέκτης, δραστήριος, νοήμων, φιλόκαλος εἰς ὑπέρτατον βῆθμον, ἀκαταπόνητος ἐν τοῖς ἐπιχειρομένοις, ἔκτισε ναοὺς, σχολεῖα καὶ συντηρεῖ ταῦτα ἐν ἀπαραμίλλῳ καταστάσει· ἔστρωσε πᾶσαν καὶ τὰ περίξ τῆς Κερασοῦντος διὰ λιθοστρώτων ὁδῶν καὶ ὑπονόμων καὶ ἐκαλλώπισε καὶ αἰὲν καλλωπίζει αὐτὴν εἰς βῆθμον ἐπίζηλον. ὥστε νὰ ἐπισπᾶται ἀμέσως τὴν προσοχὴν παντὸς ἐπισκεπτομένου αὐτῆς. Ταῦτα δὲ πάντα κατορθοῖ μόνος αὐτὸς καὶ χωρὶς οὐδέναν νὰ ἐπιβαρύνῃ. Τοῦτον θαρρούντως προβάλλω ὑμῖν ὡς τύπον καὶ ὑπόδειγμα φιλογενείας καὶ ρεκτικότητος καὶ μετὰ πεποιθήσεως λέγω ὅτι ἂν πᾶσαι αἱ πόλεις κατῴρθουν νὰ εἶχον ἀνὰ ἓνα Καπετὰν Γεώργιον, ὡς ἐπιτοπίως ἐθίζεται νὰ ἐπονομάζεται, θὰ εἶχον ἄλλην ὄψιν καὶ ἄλλο σθένος.

Πολλῶν πάντοτε κατὰ τὰς διηγήσεις μου, ἃς ἐν στενογραφίᾳ ἐνταῦθα περιλαμβάνω, ἀπέσπων τὰς ἐπευφημίας, λεγόντων· Ζήτω λοιπὸν εἷς τοιοῦτος ἀνὴρ, καὶ μάλιστα ὁμογενὴς καὶ ὑπὲρ ὁμογενοῦς κοινότητος ἐργαζόμενος. Ζήτω, ἐπιφωνῶ καὶ γὰρ, ὁ ἐρίτιμός μοι Γεώργιος ὁ Κωνσταντινίδης καὶ εἰς μακρὸν χορηγείτω τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἥς ἀγλαὸν καύχημα τυγχάνει.

Καὶ ἐν τῇ εὐχῇ ταύτῃ κατακλείω τὴν παροῦσαν, εὐχόμενος ἵνα αἰείποτε πάντα τὰ καθ' ὑμᾶς εὐροῶσι.

Ἐν Ρόδῳ, τῇ 10 Ἰανουαρίου 1891.

Τῆς ὑμετέρας πολυφιλήτου καὶ περισπουδάστου μοι εὐγενείας
(Τ. Σ.) † Ὁ Ρόδου Γρηγόριος καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τῇ 11 Ἰανουαρίου 1891.

Ἀγαπητὲ φίλε,

Μετὰ πολλῆς τῆς θυμηδίας ἐδεξάμην τὴν ὑμετέραν πολυφιλήτον φωτογραφίαν καὶ μετὰ συγκινήσεως ἡσπάσθην αὐτὴν, καθόσον ἀπὸ πολλοῦ ἀληθῶς ἐπεθύμησα ὑμᾶς νὰ ἴδω καὶ ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας γνωρίζω ὅτι οἱ πρῶτοί μου ἐπαρχιῶται καὶ καλοὶ μου φίλοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λησμονήσωσι καρδίαν, ἣτις ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ αὐτούς.

Ἡ φωτογραφία ὑμῶν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1890 ἀφιερωμένη μοι, φαίνεται ὅτι ἔχαμε πολλοὺς ὁρόμους καὶ ὑπέστη πολλὰς δοκιμασίας μέχρι τοῦ νὰ βραχῇ ἐν ποταμῷ καὶ νὰ φέρῃ τὰ στίγματα ἐρυθροῦ, περιεκαλυμμένου χάρτου, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἡμῶν μετὰ δισταγμοῦ

γίνονται δεκτὰ πολλὰ πράγματα, μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπεδόθη ἡμῖν κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους καὶ ἦτο ἀληθῶς δι' ἐμὲ τὸ εἰλικρινέστερον δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς. Ἐκ τοῦ τίτλου δὲ τῆς ὑπογραφῆς ὑμῶν ἐπιβεβαιοῦται ἡ ἐν τῷ παρελθόντι τηλεγραφήματι ὑμῶν τοῦ Ἀπριλίου δυσανάγνωστος τίτλος ὑμῶν, τὸν ὅποιον φαίνεται ἐδώρησεν ὑμῖν κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του ἐν τῇ πόλει ὑμῶν ὁ Π. Μητροπολίτης καὶ διάδοχός μου Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

Ἐκρρίζων ὅθεν τῇ Ὑμ. ἐντιμότητι τὰ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ὀφφικίου, ἀναλόγου τῆς κοινωνικῆς ὑμῶν θέσεως καὶ τῶν ὅσων ὑπηρεσιῶν παράσχετε τῇ ἀγαπητῇ ἡμῶν Κερασοῦντι, εὐχομαι ὑμῖν ὅπως εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους φέρητε ἀξίει-πρίνως τὸν διακριτικὸν τοῦτον τίτλον, ἡ δὲ εἴσοδος τοῦ νέου ἔτους εἴη ὑμῖν παρεκτικὴ πάντων τῶν ὧν ἐφίεσθε ἀγαθῶν.

Ἀπὸ πολλοῦ δυστυχῶς δὲν ἔμαθον τὰ τῆς φ'λης ἡμῶν Κερασοῦντος καὶ ἠθέλον πολὺ εὐχαριστηθῇ εἰς εἶχον τὰ καθέκαστα τῆς σημερινῆς ὑμῶν καταστάσεως ὑπὸ γενικὴν καὶ μερικὴν ἐποψίν δι' ἓνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν οὓς ἐγνώρισα.

Δὲν λησμονῶ τὴν ὠραίαν ὑμῶν οἰκίαν καὶ τοὺς εὐαρέστους καιροὺς, οὓς διήλθομεν. Πιστεύω ὁ υἱός σας νὰ ἐπανῆλθεν ἐκ Μασσαλίας, ἀφ' οὗ ἀποκατεστάθησαν αἱ εὐγενεῖς ὑμῶν θυγατέρες καὶ ἤδη καλλίτερον θὰ περιποιῆσθε μετὰ τοῦ Παύλου τὸν κῆπον ὑμῶν. Παρακαλῶ νὰ προσφέρηται τὰς εὐχάς μου πρὸς πάντας τοὺς αἰδεσίμους Ἱερεῖς, Προκρίτους κλπ. φίλους καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Τσ'ννα καὶ Πραϊώτη.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον καὶ ὅλως ὑμέτερος

† Ὁ Ἰωαννίνων Γρηγόριος.

Τῷ ἀγαπητῷ φίλῳ Κυρίῳ Κῶ Γ. Κωνσταντινίδῃ Λογοθέτῃ.

Εἰς Κερασοῦντα.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1894.

Ἐνδοξότατε ἄρχων Λογοθέτα καὶ ἡμέτερον ἐν Χῳ τέκνον ἀγαπητὸν καὶ περισπούδαστον, κύριε Καπετὰν Γεώργη Κωνσταντινίδῃ.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν τελευταίαν σας, ἐν ᾗ εὐρομεν ἔγκλειστα τὰ πεντήκοντα γραμμάτια τοῦ λαχείου ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων ἐν Κερασοῦντι σχολείων, ἀδυνατοῦμεν ἀληθῶς ἵνα μὴ ἐκφράσωμεν ἐν πρώτοις τὴν θαυμασμὸν ἡμῶν διὰ τὸ ἀκαταπόνητον τῶν ὑμετέρων ἐνεργειῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν σχολείων προσέτι· καὶ δικαιοτάτη διότι ἀφοῦ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι ὑμέτερον περίπου ἔργον εἶναι ἡ ἀρχῇθεν σύστασις καὶ ἡ κατὰ τὸ πλεῖστον σημερινὴ προαγωγὴ τῶν καταστημάτων τούτων, ἀφοῦ ἅπασα ἡ πόλις διὰ τε τῆς βελτιώσεως τῶν ὁδῶν, τῆς εἰσεγωγῆς τοῦ φωτισμοῦ, τῆς καθαριότητος καὶ τῆς μέχρι θαυμα-

σμοῦ ἐπαυξήσεως τῶν προσόδων τοῦ Δημαρχείου συναισθάνεται βαθύ-
τατα τὴν εὐεργετικὴν ἐπήρειαν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνεργειῶν τῆς ἐνδοξό-
τητός σου δὲν ἀνέμενε καὶ παρὰ σοῦ καὶ μόνου πάλιν τὴν βελτίωσιν καὶ
τῶν οἰκονομικῶν τῶν σχολείων, ἅτινα ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς νέας
μεθόδου ὑπερῆξήσαν ἀληθῶς μέχρι τοῦ συναισθάνεσθαι κόπον ἅπασαν
τὴν πόλιν.

Διὸ καὶ φρονιμώτατα ποιῶντες κατηρτίσατε καὶ ἐξεδώκατε τὸ
ρηθὲν ὑπὲρ τῶν σχολείων λαχεῖον οὗπερ ἐπευχόμεθα ἀπὸ μέσης καρ-
ρίας πλήρη ἐπιτυχίαν. Σπεύδομεν δὲ νὰ δηλώσωμεν ὅτι εὐχερῶς πάνυ
τοποθετήσαμεν καὶ τὰ 50 λαχεῖα, ὧν τὸ ἀντίτιμον κομίζομεν προσεχῶς.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι ἡμᾶς πατρικῶς, διατελοῦμεν

διάπυρος εἰς Θεὸν εὐχέτης
† Ὁ Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος,

Ἡ ἀπὸ 2 τούτου πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀντιπροσωπείαν Δημογε-
ροντίαν καὶ κοινότητα παραινετικὴ ἐπιστολὴ τῆς Ὑμ. Παναγιότητος,
ἀφοῦ ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν παρελήφθη λάθρα ὑπὸ ἐν χειρὶ μετρουμένων
πρὸς τὴν ὀργάνων καὶ ὁπαδῶν τοῦ κυρ Γαβριήλ Ἰατρουδάκη, μόλις
κατόπιν πρὸς τοποθεσίας εἰκοσαήμερου εἰς Τραπεζοῦντα καὶ ἐπιδείξεώς της
πρὸς τὰ ἐκεῖ ὄργανά του ἐπεστράφη εἰς τὰς 23 καὶ ἀνεγνώσθη ἐπ'
ἐκκλησίας.

Παναγιώτατε! Ὑπαινιγμός τις τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς καὶ προ-
τροπὴ νὰ παραδώσωσιν οἱ ἀποχωροῦντες Ἐφοροὶ καὶ Ἐπίτροποι τοὺς
λίστους τῶν διαχειρίσεών των, ἐμφαίνει ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἀλλὰ παραμει-
μορφῶ ἕως ἐξέθεσαν Ὑμῖν, ὡς δῆθεν οὗτοι καθυστεροῦνται καὶ δὲν
παραδίδονται, ἐνῶ τούναντίον ἐτησίως κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα κανονι-
σμόν (οὗτοι) παραδίδονται πρὸς τὴν Δημογεροντίαν καὶ Ἀντιπροσω-
πείαν, αὕτη δὲ μετ' ἐπαίνων παρέλαβε καὶ ὑπέγραψε τοὺς ἐν τῷ ἀρ-
χείῳ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἐκτεθέντας ὑπὸ τῶν ἀποχωρησάντων τοιού-
τους. Ἐπομένως οὐδεμίαν σημασίαν ἀποδώσατε εἰς τὰς ἀλλοίας μερικὰς
ἐκθέσεις ἐντεῦθεν τῶν καταχρωμένων μάλιστα τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐ-
τοῖς δημοσίαν σφραγίδα ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπρο-
σωπείας.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν Μ. Ἐκκλησίαν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ παραινετικὰ
καὶ προτρεπτικὰ αἰσθήματα, ὧν ἐμφορεῖται, πλὴν δὲν δυνάμεθα καὶ
διὰ ταύτης νὰ μὴ καθυποβάλλωμεν τὴν ἀπαθῆ καὶ ἀμετάτρεπτον βού-
λησιν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐξαιτουμένης ὅπως ἀπαλ-
λάξῃ ταύτην, ἄνευ περαιτέρω κλονισμῶν καὶ ἀναβολῶν, τῶν ὀνύχων
ἀνδρὲς κατελθόντος ἐφιαλτικῶς εἰς τὴν ἐπονείδιστον βαθμίδαν, μέχρι τῶν
ἀνηκούστων ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀντεθνικῶν καταγγελιῶν καὶ προδο-
σιῶν τοῦ πρὸς τὰς Ἀρχάς.

Διὰ τούτων σὺν πλείστοις ὅσοις ἁμαρτήμασιν ἐκτεθεῖσιν προγενε-
στέρως ἐξευτέλισε ὡς ἐπόμενον τὸ Ὑψηλὸν Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ὃ πε-
ριεβλήθη καὶ ἐν γνώσει τοῦ ποιοῦ τῶν παραδόσεων, ἐξεσφενδονίσθη, κρίμ-
μασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπὶ τὴν ἀγνὴν Ἀνατολὴν, ἣν καὶ εὐρὼν τοιαύ-
την, ἔσπειρεν ἀφθόως τοὺς κομματισμοὺς καὶ διαιρέσεις ἔχων πρόγραμ-
μὰ τοῦ τὸ γνωμικὸν «διαίρει καὶ βασίλευε» ὅπως εἰσχομίσῃ ἀφθόνως
τοὺς καρπούς· φέρων δὲ τὸ ξίφος τοῦ Δαμοκλέους ἐν χερσὶ, κατήνεγκεν
οὐλὰς ἀνιάτους καὶ ρήγματα βαθέα.

Παναγιώτατε, ἄλλη ὁδὸς καὶ θεραπεία ἦν κεκλεισμένη ἀπέναντι
τοσούτων γεγονότων, καθικετεύομεν δ' ὅπως ρίψητε ἀτενὲς βλέμμα ἐπὶ
τῶν στολθέντων ἐπανελημμένων ἀναφορῶν καὶ τῇ ἐκ νέου συστάσει
ἐπεξεργασίας ἀνεπηρεάστου τούτων πρὸς τε τὴν ἀποχωροῦσαν Ἱερὰν
Σύνδον, ὡς καὶ τὴν συνερχομένην, ἀπαλλάξατε ἡμᾶς ἐκ τοιούτου
σκανδάλου, ἀνευ ἄλλης ἀναβολῆς, προλαμβάνοντες πατρικῶς τὴν συνέ-
χειαν ποικίλων καὶ ἀναποδράστων καταστροφῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐμφορούμενοι ὑπὸ σεβασμοῦ καὶ ἐκ τοῦ
ὀφειλομένου γοήτρου πρὸς τὴν ὑψηλὴν Ἀρχιερατικὴν θέσιν, καρτερινῶς
ἀπέσχομεν καταγγελιῶν δυσαρέστων διὰ τοῦ τύπου, προσδοκῶντες βάλ-
σαμον ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὅπως ἐπουλώσῃ ἀπροσκόπτως τὰς τοιαύ-
τας οὐλὰς, εἰς ἣν καὶ καθυπεβάλλομεν τὴν βαθεῖαν ἀφροσύνην τῆς ἡμε-
τέρας κοινότητος ἐπικαλούμενοι τὰς εὐχὰς Της.

Ἐν Κερασσοῦντι, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1892.

(Ἐπιοῖται ὑπογραφαὶ Δημογεροντίας, Ἀντιπροσωπείας, Ἐμπόρων,
Προϋχόντων καὶ Βιομηχάνων ἐξήκοντα).

Τῷ Παναγιωτάτῳ, θειοτάτῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος,

Προχθὲς Κυριακὴν, τὴν 23 τρέχοντος, ἡμέραν τῆς Ὁρθοδοξίας,
ἀνεγνώσθη ἐπ' ἐκκλησίας ἡ προσκυνητὴ μοι ἐπιστολὴ τῆς Ὑμ. Θ.
Παναγιότητος καὶ πραινετικῆς δὲ καὶ νοθετικῆς μᾶς κατεγοήτευσεν, δι'
ἣν ἐκ ψυχῆς συγχαίρω Ὑμᾶς καὶ τὴν Μ. Ἐκκλησίαν δι' ἣν πρόνοιαν
καταβάλλει ὑπὲρ τῆς κοινότητος ἡμῶν. Ἀλλ' ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτῆς
συμπεραίνω ὅτι οὐδεμίαν συναίσθησιν προϋξένησαν αἱ δύο ἀλλεπάλληλαι
λίαν σοβαρὰ ἀναφοραὶ μου· ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου
παρελθόντος ἔτους ἐπιδιοθεῖσα τῷ ἀοιδίμῳ προκατόχῳ Σας Πατριάρχῃ
Διονυσίῳ καὶ ἑτέρα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου παρελθόντος ἐπιδιο-
θεῖσα ὑμῖν φαίνεται λοιπὸν ὅτι πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν θὰ ἔγραψε βε-
βαίως καὶ θὰ διέστρεψε τὴν ἀλήθειαν ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος.

Σὺν τοῖς ἄλλοις εἶδον ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὅτι (εἰ ἀποχωροῦντες τῶν

κοινοτικῶν πραγμάτων κατὰ συνήθειαν καὶ κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς κοινότητος πρέπει νὰ παραδώσωσι τοὺς λ)σμοὺς τῆς διαχειρήσεώς των τῆς τε Ἐφορίας τῶν Σχολείων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν). ἔπειδὴ δὲ ἡ φράσις αὕτη ἀποτείνεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐμὲ, διότι ἐγὼ ἤμην ὁ τέως ἀποχωρῶν τῆς τε Ἐφορίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπαντῶ. Παναγιώτατε! Τριάκοντα σχεδὸν ἔτη ὑπηρέτησα τὴν περὶ ὅς μου ὡς Ἐφορος καὶ ὡς Ἐπίτροπος ἀναχωροῦντος ὁμῶς τοῦ ἀδελφοῦ μου Διονυσίου πρὸ δεκαετίας διὰ Μισσαλίου, παρητήθη τότε καὶ ἀνεδέχθησαν ἄλλοι τὴν τε Ἐφορίαν καὶ Ἐπιτροπὴν ὅτε δὲ καὶ πάλιν πρὸ διετίας ἐλθόντος τοῦ ἀδελφοῦ μου ὁλόκληρος ἡ πόλις με παρεκάλεσεν ἐν τῷ τέλει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ὅπως καὶ πρότερον ἀναδεχθῶ τὴν Ἐφορίαν καὶ Ἐπιτροπὴν· τέλος πάντων ὑπήκουσα καὶ πάλιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ ἐδέχθην ὑπηρέτησα ἐν ἔτος ἀκόμη, ὅτε ἐσχάτως αὐτὸς οὗτος ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γραβριήλ, ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ κατιδὼν τοὺς κόπους καὶ μόχθους οὓς καταβάλλω ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Σχολείων μὲ ἐχειροτόνησεν Ἀρχὸντα Λογιστήν. Παναγιώτατε, ἐνταῦθα ὁ Ἐφορος εἶναι καὶ Ἐπίτροπος ὡς τοιοῦτος λοιπὸν οὐχὶ μόνον ἐν τῇ μακροχρονίῳ παλαιᾷ Ἐφορίᾳ μου ἥτις διήρκεσε τοῦλάχιστον εἴκοσιν ἔτη παρέδωκα τακτικώτατα τοὺς λ)σμοὺς τῆς διαχειρίσεώς μου καὶ ἐπεκύρωσαν αὐτοὺς ἡ ἐκάστοτε Ἀντιπροσωπεία καὶ Δημογεροντία, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν Ἀρχιερεῖς ἔστελλον ἀντίγραφα τῶν λ)σμῶν οἵτινες ἅμα τῇ ἐνταῦθα περιοδείᾳ των ἐξετάζοντες τοὺς λ)σμοὺς ἐπεκύρωνον αὐτοὺς, ἡ δὲ ἐκάστοτε Ἀντιπροσωπεία καὶ Δημογεροντία ἐξετάζουσα καὶ αὕτη μὲ ἐπέστρεψε τὸ ἔγγραφον τῶν λ)σμῶν ἐσωκλείουσα καὶ εὐχαριστήριον, οὗ ἀντίγραφον ἐσωκλείω ἐν τῇ παρούσῃ μου· οὕτω λοιπὸν ἔπραξα καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας Ἐφορίας μου· δηλαδὴ ἅμα τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀμέσως παρέδωκα τοὺς λ)σμοὺς τῆς διαχειρίσεώς μου εἰς τὴν Ἀντιπροσωπείαν καὶ Δημογεροντίαν ἥτις ἐξετάσασα τὴν διαχείρισίν μου καὶ ἰδοῦσα τὸ καλῶς ἔχειν ἐπεκύρωσεν ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ἐφορίας τὴν καλὴν διαχείρισίν μου. Τὸ βιβλίον ὃ κατέχει ἡ νέα Ἐφορία ἦν τρανὴ ἀπόδειξις τούτων.

Προσέτι ἐννοεῖται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ὅτι ὤθθεν ἐγὼ κατακρατῶ χρήματα τῆς κοινότητος ἐνῶ Παναγιώτατε, σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ἔχω νὰ λάβω 40,000 γρόσια, ἀναγνωρίζουσης τὸ λαβεῖν μου τοῦτο τῆς τε Ἀντιπροσωπείας καὶ Δημογεροντίας. Ἐκήρυξα μάλιστα ὅτι ἂν κάνεις ἐπλήρωσιν ἐν καιρῷ τῆς Ἐφορίας μου ἐν μόνον γρόσιον πρὸς ὀφελός μου καὶ ὅς ἐστιν περασμένον εἰς τὸν λ)σμόν τῶν Σχολείων ὥς παρουσιασθῇ καὶ ὑπευθύνομαι ἀμέσως νὰ πληρώσω ἀντὶ ἐνός, ἑκατὸν γρόσια εἰς τὸ Σχολεῖον.

Ἐπεταὶ λοιπὸν ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιστολῆς σας ὅτι οὐδεμία ἐδόθη σημασία εἰς τὰς δύο προσταλείσας ἀναφοράς μου, διότι λέγει ἡ ἐπιστολὴ (ἀναγνωσθέντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων οὐδὲν εὑρεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸ σοβαρόν). φαίνεται λοιπὸν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς

Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι καμμίαν πίστιν δὲν ἔδωκεν εἰς τὰ γραφόμενά μου, ἀφοῦ ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου εἶχον ἐγκλείσει καὶ ἀλληλογραφίαν ὅλων τῶν κατὰ καιροῦς Ἀρχιερέων οὐχὶ μόνον τῆς ἐπαρχίας Τραπεζοῦντος, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν, τοῦτο δὲ ἔπραξα ἵνα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πεισθῇ περὶ τῆς τιμῆς καὶ διαγωγῆς τοῦ ἀτόμου μου· ἡδὴ δὲ ἵνα μὲ ἀναγνωρίσῃ ἔτι κάλλιον ἐγκλείω καὶ ἀντίγραφον ἀλληλογραφίας μετὰ Πασάδων καὶ Βαλίδων ἧτοι Σουρῇ Πασᾶ, Ἀλῇ Βέη Βαλῇ Τραπεζοῦντος. Ἐμὴν Βέη, ἡδυνάμην νὰ ἐγκλείσω καὶ μυρίας ἄλλας μετὰ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν ἀλληλογραφίας μου, ἀλλὰ χάριν συντομίας τὰ παραλείπω ἵνα μὴ φανῶ βαρετός.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ Παναγιώτατε, ἀφοῦ ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύριος Γαβριήλ διὰ τῶν πολυθρυλλήτων ἐκεῖνων τεκτριῶν του ἠθέλησε νὰ μὲ στείλῃ εἰς Φεζὰν, μολονότι ἀνέγνωσκ τὴν προσκυνητὴν μοι ἐπιστολήν σας, ἐν τούτοις μὴ ἱκανοποιούμενος ἐπιμένω καὶ ἐπιβεβαιῶ τὰς δύο προσταλείσας ἀναφοράς μου καὶ ζητῶ ὅπως δικασθῶ κατ' ἀντιμολίαν μετὰ τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος εἴτε αὐτόσε εἴτε ἐνταῦθα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πράγματα ἅτινα θ' ἀποδείξω εἶναι ἰδῶ, παρακαλῶ ὅπως δικασθῶμεν ἐνταῦθα πρωτοδίχως ἀποστέλλον τὸ Πατριαρχεῖον Ἐξάρχον. Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει καθ' ἣν δὲν θὰ εἰσακουσθῇ καὶ αὐτὴ ἡ αἵτησίς μου, τότε παρακαλῶ Ὑμᾶς ὅπως μοι δώσητε ἄδειαν ἵνα τὰ ἔννομα δίκαιά μου δι' ἄλλης ὁδοῦ τὰ ἱκανοποιήσω.

Περιμένων εὐνοϊκῆς ἀπαντήσεως διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος τέκνον πειθήνιον,

Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κερασοῦντι τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 1892.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Σηρῇ Πασᾶ Βαλῇ Βαγδατίου.

Σεβαστὲ καὶ προσφιλέστατε φίλε μου Καπετὰν Γεώργιε.

Ἐξαιτοῦμαι παρ' ὑμῶν συγγνώμην διὰ τὴν μὴ ἐγκαίρως ἀπάντησίν μου εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαρτίου 90 ἐπιστολήν σας.

Τὸ τοιοῦτον, οὐχὶ ἐκ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀδιαφορίας μου προῆλθεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνεκα τῶν ἀσχολιῶν μου, αἵτινες τοσοῦτον πλεῖσται εἶναι ὥστε μοι καθυποβάλλουσι ν' ἀφίσω ἄνευ ἀπαντήσεως ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὴν ἐπιστολήν ἀκόμη ἐνὸς ἀνθρώπου, οἷος ὑμεῖς, περισσότερον τοῦ ὁποίου ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλον δὲν ἔχω ἀγαπήσει. Ὑγίαινε, ὡς ὑμᾶς εἰλικρινεῖς φίλους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐραστὰς ὁ Ὑψιστος Θεὸς ἔτη πολλά νὰ δώσῃ. Τὸ πεπρωμένον μου ἂν καὶ ἐξ ὑμῶν μὲ ἀπεμάχρυνε, μ' ὅλα ταῦτα τὴν πρὸς σὲ ἀγάπην μου κινεῖς δὲν δύναται ν' ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς καρδίας μου.

Ὁ νῦν Ἐξοχώτατος Νομάρχης σας, ἐξαίρετος φίλος καὶ προστάτης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς παιδείας ὢν, βεβαίως τοὺς ὡς ὑμᾶς φιλανθρω-
πους καὶ τῆς προόδου καὶ πολιτισμοῦ φίλους ὑπολήπτεται. Πέπεισμαι
ὅτι, ἐν τῇ εὐτυχεῖ τούτου ἐποχῇ, ἡ προσφιλὴς πατρίς σου θὰ εὐδοχι-
μήσῃ περισσότερο παρά ποτε.

Ὅποτε παρ' ὑμῶν λαμβάνω ἐνίστε ἐπιστολὴν, ὑποθέτω ὅτι εὐρί-
σκομαι ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ καὶ ἀνακουφίσαι ἐν τῷ παραδεισίῳ κήπῳ σας
οὕτινος τὰ θέλγητρα δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω.

Ἐπαναλαμβάνω νὰ σᾶς εἶπω, ζήσατε κύριε Γεώργιε, ἂν ποτε καὶ
πάλιν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεθ' ὑμῶν συνέντευξις μου.

Ἐν Βεγγαλίᾳ, τῇ 27ῃ Ἀπριλίου 1890.

Στηρῇ.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἐμὴν Βέη.

ὦ εἰκὼν φιλανθρωπίας !

Πιστεύσατε ὅτ' ὁ χρόνος καθ' ὃν διέμενον ἐν τῷ ὑμετέρῳ φιλοξενικῷ
καὶ εὐεργετικῷ οἴκῳ, ἡ φιλανθρωπία σας ἐν ἔργῳ μὲν ἀπέδειξε τὴν τοὺς
Ὀσμανλίδας χαρακτηροῦσαν γενναιότητα. Οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλ'
ἐνόσω ζῶ, καὶ μᾶλλον ἐνόσω ἐν ὅσῳ τοῦ φθαρησομένου σώματός μου
ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξει δὲν θέλω λησμονήσῃ τὴν φιλοξενίαν σας.

Πείσθητι ὅτι ἡ 3)4 τοῦ αἰῶνος ἀριθμοῦσα ἐκείνη φωτεινὴ καὶ
ζωηρὰ ὄψις σας, ἐκείνη ἡ ἀξιόλογος ὑπαρξίς σας καὶ εἰς Κύριον ὅτ' ἀ-
ποδημήσει, τὰ ἔργα καὶ ἡ μνήμη σας ἔσται αἰωνία. Τὸ μέλλον, λαμ-
πρῶς θέλει διαδεχθῇ τὰ ἔργα σας· τοῦτο τὸ ὄνομά σας ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν διαιωνίζον ἐν τῷ παιδίῳ τῆς γενικῆς γνώμης ὡς πραγματικὸν
ἄγαλμα θὰ στήσῃ αὐτό.

Ἀρά γε, οἱ γεννήματα καὶ τὰ μόνα πρὸς τὸ ζῆν μέσα των, διὰ
τῶν ὑφ' ὑμῶν ἀνοιχθέντων δρόμων ἄνευ κόπου καὶ μόχθου μεταφέροντες
εἰς πώλησιν καὶ εἴτα εἰς τὰς εὐτελεῖς καλύβας των ἐπιστρέφοντες φιλό-
πονοι γεωργοί, ἐνόσω παρὰ τῇ οἰκογενεῇ των τοσοῦτον ἡσύχως μετα-
βαίνουσι, δὲν θὰ εὐδαιμονήσωσιν ὑμᾶς ; βεβαίως θὰ σᾶς εὐδοχιμονήσωσιν·
ἔπειτα ἐν τοῖς παρὰ σοῦ οἰκοδομηθεῖσιν εὐκτηρίοις, αἱ εὐλαβεῖς μητέρες
μὲ τὰ προσφιλῆ τέχνα των εἰς τὰς χεῖρας, γονυ·λινεῖς καὶ ἐν ἁγνῇ
καρδίᾳ ἐνόσω προσεύχονται τὸ ὄνομά σας δὲν θὰ μακαρίσωσι ; βεβαίως
θὰ μακαρισθῇ. Ἰδοὺ ἐγὼ τοιοῦτον σᾶς ἐγνώρισα καὶ διὰ τὴν γνωριμίαν
ταύτην εὐχαριστῶ τὴν τύχην μου.

Ἐν τούτοις ὑγίαινε

Ἐμὴν.

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1891.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἀλῇ Βέη, Βαλῇ Τραπεζοῦντος.

Ἐνδοξε Κύριε Καπετάν Γεώργιε !

Σπεύδω διὰ ταύτης νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας μου διὰ

τὴν ἀξίειπαινον φιλοξενίαν ἣν ἔσχον παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐν Κερασσοῦντι διαμονήν μου. Ἐπιδοκιμάζω ὡσαύτως καὶ καλοτυχίζω ἰδιαιτέρως καὶ τὰ ἐν τῇ πατρίδι ἔργα ὑμῶν, τεκμήρια ἱκανὰ ὄντα τῆς φιλοπάτριδος φροντίδος σας, προκαλέσαντα συγχρόνως καὶ τὴν ἐμὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην σὺν τῇ τῶν πολιτῶν.

Ὡς αἰέποτε ἡ Ὑψηλὴ Κυβέρνησις προστατεύει καὶ βοηθεῖ τοὺς ὡς ὑμᾶς τὴν πατρίδα των ἀγαπῶντας ἀγαθοεργοὺς, καὶ ἐγὼ εἰς τὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πλοῦτον τῆς πόλεώς μας ἐνεργείας ὑμῶν δὲν θέλω λείψει ἀπὸ τοῦ νὰ σᾶς συνδράμω.

Ταῦτα καὶ σᾶς ἀσπάζομαι

Ἀλῆ βέης.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 17 Αὐγούστου 1891.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτοκόλ. 1012 κθ' Φεβρουαρίου παραινετικὴν τῆς Ὑμ. Παναγιότητος δι' ἧς μ' ἐτιμήσατε ἀπεδεξάμεν καὶ παραπέμπω εἰς τὰς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου, 30 Νοεμβρίου καὶ 24 Φεβρουαρίου σταλείσας ἀναφοράς μου, τὰς ὁποίας παρακαλῶ ὅπως παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἐξέλεγχιν. Ὡς κατέδειξα ἐν αὐταῖς, προσθέτω καὶ διὰ ταύτης, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κὺρ Γαβριήλ, οὐδενὸς ἐφείσθη, διαβολῶν καὶ ἀσυνειδήτων καταγγελιῶν, ὅπως ἀπ' εὐθείας ἐν τε τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, πρὸς τὸν ἐνταῦθα Καϊμακάμην μας Βεκήν Πασᾶν, Βαλῆν Τραπεζοῦντος, ἀκόμη δὲ καὶ ἐν Κων)πόλει εἰς τὸν Ταχιλιὲν καὶ Βαβαλιὲν καὶ εἰς διάφορα τμήματα διαλάβῃ τὸ πνεῦμα πρὸς κάλυψιν τῆς ἀσυγγνώστου πολιτείας του καὶ ὑπερορίαν μου.

Πέποιθα δ' ἀδιστάχτως ὅτι ἡ συγχληθεῖσα Νέα Ἱερὰ Σύνοδος ἐν ἣ συγκαταλέγεται ὁ, τε Ἅγιος Ἰωαννίνων καὶ ὁ Ἅγιος Χαλδίας, οἵτινές γνωρίζουσι τὰ πρόσωπά τε καὶ πρίγματα δεόντως, εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ διαφωτίσωσι τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἵνα ἐπιληφθῇ τούτων πάντων.

Παναγιώτατε! Μοὶ παραινεῖτε ὅπως μεταβῶ εἰς Τραπεζοῦντα καὶ παραδώσω λ)σμοὺς Ἐφοριῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, τοῦτο μόνον ἀρκεῖ νὰ ὑποδείξῃ, ὅτι ἐδώσατε καὶ τὴν ἐλαχίστην πίστιν εἰς τὰς συκοφαντίας του, καθότι οἱ λ)σμοὶ οὗτοι ἀνὰ πᾶν ἔτος, κατὰ τὸ σύστημα τῆς διαχειρίσεώς μας, ἀναγράφονται ἐν τῷ Μητρώῳ τῶν Σχολείων, κατόπιν ἐξελέγξεως, ἀπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας ὅτε καὶ δι' ἀντιγράφων διανέμονται ἀνὰ ἐν τῷ Ἀρχιερεῖ, τῷ ἐπιτρόπῳ Αὐτοῦ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς Δημογέροντας καὶ Ἀντιπροσώπους τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν τῇ ἀποχωρήσει μου τὸν παρελθόντα Ἰούνιον καὶ τῶν ὁποίων γνήσια καὶ πιστὰ ἀντίγραφα ληφθέντα ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν Σχολείων ἐπισυνάπτω ἀριθμητικῶς, ὅπως κατανοήσητε, ὅτι οὐδὲν ἐκκρεμὲς ὑπέρχει, μόνον δὲ μοὶ καθυστερεῖται τὸ λαβεῖν μου.

Ἐὰν δὲ μεθ' ὅλα ταῦτα, δὲν θὰ τύχω ἱκανοποιήσεως, καθικετεύω καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀποστείλῃ Ἐξαρχὸν ἀμέμπτου χαρακτῆρος καὶ δι' ἰδίας ἀντιλήψεως ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων. Ἄλλως ἐξαιτοῦμαι ἐλευθερίαν, ὅπως διὰ τοῦ τύπου καὶ τῶν ἀνωτέρων Ἀρχῶν ἱκανοποιήσω τὴν προσβληθεῖσαν ὑπόληψίν μου, φέρων εἰς φῶς τὰς τοσαύτας καὶ τηλικαύτης ἐσχημίας του, ἀπεκδυόμενος οὕτω πάσης εὐθύνης καὶ συνεπειῶν.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος πιστότατον τέκνον,
Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κερασοῦντι, τῇ 14 Ἀπριλίου 1892.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε !

Πανομολογούμενον εἶναι, ὅτι ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἡ πόλις καὶ ἅπαντα ἡ ἐπαρχία Τραπεζοῦντος διῆγε βίον ἡσυχον καὶ ἡρεμον. μὴ παρασχούσα τῇ Ἐκκλησίᾳ πράγματα διὰ μητροπολιτικὰ ζητήματα. Τὸ κέντρον δὲ τῆς τε ἐπαρχίας καὶ αὐτοῦ τοῦ Πόντου οὔσα, προσῆλθε καὶ ἐκάστοτε ἄρωγος καὶ οὕτως εἰπεῖν προστάτις τῶν διαφορῶν κοινοτήτων, διότι ἐν αὐτῇ διέπρεψεν καὶ διαπρέπουσιν ἱκανοὶ καὶ ρέκται, δυνάμενοι νὰ παράσχωσι τὰς ἔμφρονας αὐτῶν νοουθεσίας καὶ ἀνεπιδείκτους ὑπηρεσίας ὑπὲρ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἔργου. Ὑπὸ τοιαύτην συνετὴν πολιτείαν ἐπὶ μακρὰ ἔτη διεκυβέρνησαν τὰ τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τριούτην ἔμφρονα ὁδηγίαν προσήγοντο καὶ εὐωδοῦντο τὰ πάντα, οὔσης συνάμα καὶ τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς ἐκθύμου ἄρωγού καὶ προστάτιδος.

Ὁ ἀοίδιμος Κωνστάντιος ἄφινε τὴν διοίκησιν εἰς τοὺς ἱκανωτέρους καὶ ἀρμοδιωτέρους, ὑποστηρίζων τὰς ὠφελίμους τῇ κοινωνίᾳ πράξεις αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν συνετελέσθησαν τὰ σχολειακὰ, ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοινοτικὰ πράγματα, ἀνακαινισθέντων ἐκ βίθρων τῶν κτιρίων αὐτῶν. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ διορισθέντος τοῦ διαπρεκοῦς ἱεράρχου Γρηγορίου Καλλιῶου, τοῦ νῦν Ἰωαννίνων, πολλὰ μὲν τὰ ἐλλείποντα ἀνεπληρώθησαν, οὐκ ὀλίγα δ' ἐγένοντο δημόσια ὠφέλιμα ἔργα. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ Γρηγόριος, ὁ νῦν Ρόδου, δοὺς δυστυχῶς ἀφορμὴν ὥς ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς γέννησιν διχονοιῶν, ἀνεκίνησεν ἀτομικὰ πάθη καὶ ἐπήνεγκε κοινωνικὴν διατάραξιν ζητήσας νὰ εὕρῃ ὑποστήριξιν εἰς διάφορα στρώματα τῆς κοινωνίας. Τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐγένετο θῦμα ὁ διάδοχος αὐτοῦ ὁ πολύτιμος καὶ πολυμαθὴς Φιλάρετος Βαφεί-

δης, ὁ νῦν Καστορίας. Κακῇ μοίρᾳ ὅμως διεδέχθη αὐτὸν ὁ νῦν ἀναξίως ἀρχιερατεύων Γαβριήλ. Οὗτος ἐπόμενος τῇ φύσει αὐτοῦ, ὠφελήθη ἐκ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ ἀντὶ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐνοποίησιν τῶν τυχόν διχονοούντων πολιτῶν, ἐπλάτυε τὸ χάσμα τῆς διχοστασίας καὶ ὑπέβαλε πλειότερον τὰ πάθη μεταξὺ τῶν κατοίκων· περιεστοιχίσθη ἀπὸ εὐαρίθμους πολυτάρχους καὶ εἰσὶν ἐπαγγελλομένους ἰσότη-α καὶ ἐλευθερίαν, προσέβαλε τοὺς χρηστοτέρους καὶ ὑπηρετῶν εἰς τὰ πάθη τῶν πρώτων δυστηρέστησε τοὺς δευτέρους. Οὕτω δ' ἔμεινε μόνος μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ στοιχείων ἀνενόχλητος καὶ ἀκράτητος πρὸς τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόθους. Τὴν αὐτὴν δημοκοπικὴν διαγωγὴν ἔδειξε καὶ εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς διαφόρους κωμοπόλεις, ἀρχὴν θέμενος τῷ «δικίρει καὶ βασίλευι». Προτιθέμεθα λοιπὸν ἵνα θέσωμεν ὑπὲρ τὰ ὅμματα τῆς Μητρὸς Ἑκκλησίας τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἀφ' οὗ χρόνου ἐιορισθεὶς Τραπεζοῦντος ἦλθεν ἐνταῦθα. Παρατηρήθη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὅτι οὗτος κατέχευται κυρίως ἀπὸ δύο πάθη· τὴν ἀκράτητον κλίσιν πρὸς τὰς ἡδονὰς καὶ εἰς τὴν ἐπίκουρον αὐτῶν χροσολατρείαν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν θεοαπαινίδα αὐτῶν ἀθρησκείαν. Πρὸς ταῦτα τὰ πάντα θυσιάζει, οὐδὲν αἰδούμενος καὶ παρ' οὐδενὸς κωλυόμενος.

Ἀρχόμεθα ἀφηγούμενοι πρὸς ἀπόδειξιν ἐκ τῶν πολλῶν τὰς ἐπομένους ὀλίγας αὐτοῦ πράξεις.

Α'.

Ἐδωκεν εἰς τοὺς ἐφημερίους τῆς πόλεως ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει του ὀφφίκια ἐκκλησιαστικά,

Εἰς τὸν παπᾶ Γεώργιον τὸ τοῦ Ἀρχιμα.δρίτου,

Εἰς τὸν παπᾶ Κωνσταντῖνον τὸ τοῦ Πρωθιερέως,

Εἰς τὸν παπᾶ Ἐλευθέριον τὸ τοῦ Πρωθιερέως,

Εἰς τὸν παπᾶ Π. ὁδομον τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

Εἰς τὸν παπᾶ Εὐστάθιον τὸ τοῦ Σκελλίωνος,

Εἰς τὸν παπᾶ Ἰωάννην Κωφίδην τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

Εἰς τὸν παπᾶ Δημήτριον τὸ τοῦ Ἱερομνήμονος,

Εἰς τὸν παπᾶ Δημήτριον Ἱερώ υἱον τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀξίαν τούτων, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς χρηματολογίας, λαβὼν παρ' ἐκάστου ἀπὸ 5—10 λίρας. Τὸ δὲ παράδοξον, μεταξὺ αὐτῶν τιτλοφορεῖ τρεῖς Οἰκονόμους. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία τοὺς χηρεύσαντας ἱερεῖς προήγαγεν εἰς Ἀρχιμανδρίτας, ἄλλους Οἰκονόμους, ἄλλους Σκελλιαρίωνας, Σκευοφύλακας, Σκελλίωνας, Ἱερομνήμονας, Χαρτοφύλακας ἐπὶ χρηματισμῷ καὶ οὕτω κατεπλημύρρησε τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ ὀφφικιαλέους ἱερεῖς.

Β'.

Χειροτονίαι ἱερέων.

Ἐχειροτόνησεν ἱερεῖς εἰς μέρη, ὅπου ἀνάγκη αὐτῶν καμμία δὲν ὑπῆρχεν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ χρηματολογήσῃ.

1. Εἰς χωρίον Κωλώνισα τῶν Σουρμένων ἐχειροτόνησεν Ἀνδρέαν τινὰ, ἐνῶ οἱ ὑπάρχοντες ἱερεῖς μόλις ἀποζῶσιν.

2. Εἰς ἕτερον χωρίον τῶν Σουρμένων Τζίτα, ἀριθμοῦν διακοσίας εἰκογενείας καὶ ἔχον τρεῖς ἱερεῖς, ἐχειροτόνησεν ἄλλους δύο, λαβὼν παρὰ μὲν τοῦ παπᾶ Παύλου λίρας 25, παρὰ δὲ τοῦ παπᾶ Κωνσταντίτου λίρας 20.

3. Εἰς Ὅφιν ὑπαρχόντων ἐπαρχῶν ἱερέων, προσέθηκεν ἄλλους δύο, παπᾶ Ἰωάννην καὶ παπᾶ Πέτρον, λαβὼν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου λίρ. 15 ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου λίρ. 10.

4. Εἰς Κοβάτε, μικρόν τι μέρος τῆς Γιομερᾶς, ἕως τριάντα ἔχον ἡλικίας, σιδηρουργός τις Κωνσταντῖνος, ἡλικίας 60 ἐτῶν, ἀγράμματος ὅλως, ἐπὶ πληρωμῇ 20 λιρῶν ἐχειροτονήθη ἱερεὺς ἄνευ ἐνορίας.

5. Ἐν χωρίῳ Καπίχοϊ, ἐνθα ὑπάρχει πληθὺς ἱερέων ἐχειροτόνησε τρεῖς ἄλλους, ἀνὰ 15 λίρας παρ' ἐκάστου λαβὼν.

6. Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐχειροτόνησε νεανίαν διάκονον, ἄγοντα τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας, δ' ἀ λίρας 17.

7. Εἰς τὸ χωρίον Σιάνα ἐχειροτόνησεν ὡσαύτως νεανίαν εἰκοσαετῇ Τσακάλουγλου, εἰδωλόμορφον, διὰ λίρ 12.

8. Εἰς χωρίον Κοσμᾶ ὡσαύτως ἐχειροτόνησε νεανίαν ἱερέα, ὅστις διὰ τὴν πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν, λίρ. 15, ἐπώλησε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ.

9. Ἐν τῷ χωρίῳ Γιοργενῇ, ἀριθμοῦντι 40 μόλις ἡλικίας καὶ ἔχοντι δύο ἱερεῖς, ἐχειροτόνησε καὶ ἄλλον παπᾶ Γεώργιον, λαβὼν λίρ. 8.

10. Ἐν χωρίῳ Μισαρείας ἐχειροτόνησε δεκαοκταετῇ νεανίαν ἄνευ ἀνάγκης καὶ παρὰ τὰς παραστάσεις τῶν κατοίκων, ἀναφερθέντων καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, λαβὼν λίρας 26.

Πότους δ' ἄλλους ἱερεῖς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐχειροτόνησεν ἄνευ ἀνάγκης, ἐγὼ δὲ ν' ἀπαριθμήσωμεν ἔτι ἐξακολουθεῖ νὰ χειροτονῇ χάριν χρηματισμοῦ.

Γ'.

Παράνομα συνοικέσια.

11. Ἐν τῷ χωρίῳ Κογκᾶ συνεχώρησε τετράγαμον, Γεώργιον Καρᾶ Σαββαν, συζῶντα μετὰ γυναικὸς Ἑλισάβετ Γιοπάζουγλου· ὁ νῦν Καστορίας κὺρ Φιλάρετος πρὸς παραδειγματισμὸν εἶχε τιμωρήσει δι' ἐξωκκλησιασμοῦ. Ἀλλ' ὁ Γαβριήλ δι' ἐγγράφου διαταγῆς πρὸς τὸν Ἐφημέριον τοῦ χωρίου παπᾶ Κωνσταντῖνον Σοφινὸν ἐπέτρεψε νὰ μεταδίδῃ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τοῖς παρανόμοις, λαβὼν λίρ. 20, τοῦ δὲ τέως Πρωτοσυγγέλου τοῦ παπᾶ Γεωργίου Σουρμενίτου λίρ. 2, τοῦ δὲ γραμματέως μετζ. 2.

12. Καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Κοιλὰδ, ἐπίσης τετράγαμον συνεχώρησε Γεώργιον Ματζάρογλου μετὰ γυναικὸς καλουμένης Πελαγίας.

13. Εἰς τὸ χωρίον Φῖζ τῶν Πλατάνων ἔδωκε συνοικέσιον εἰς τὸν ἀκόλουθον γάμον. Δημήτριος καὶ Πολυχρόνιος ἀδελφοὶ Καρτάσογλου, ὁ

Πολυχρόνιος ἔλαβεν εἰς δεύτερον γάμον τὴν χήραν Παλάσαν, ἔχουσιν ἐκ τοῦ πρώτου αὐτῆς συζύγου υἱὸν Γεώργιον, ὅστις συζεύγνυται τὴν θυγατέρα τοῦ Δημητρίου Σοφίαν· διὰ τὸ συνοικέσιον αὐτὸ ἔλαβε λ. 23.

14. Ἐν Ἐξωτείχοις Τραπεζοῦντος ὁ Χαραλάμπης Λαζαρίδης νυμφεύεται τὴν Στάλαν, θυγατέρα Χ' Χρήστου, δευτέρων αὐτοῦ ἐξαδέλφων, ἐπὶ πληρωμῇ λ. 25.

15. Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐνορίᾳ, Ἐλευθέριος Καζέζης ἐνυμφεύθη ἐπ' ἀδείας τὴν δευτέρων αὐτοῦ ἐξαδέλφων, ἐπὶ πληρωμῇ 40 λ. 40.

16. Βασίλειος Κουντουρᾶς τοῦναντίον, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνορίας, νυμφεύεται ἐν ἀλλοδαπῇ σύζυγον ἔκτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ ἐπειδὴ ἤρνηθη νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν πρὸς συγχώρησιν ἐξ 20 λ., διατελεῖ ἐξωκκλησιασμένος.

17. Ἐν Διαφοῦντι Τραπεζοῦντος ὁ Χ' Ἠλίας Κογκαλίδης ἐνυμφεύθη εἰς β' γάμον τὴν Σοφίαν, ἀδελφὴν τοῦ Ἠλία Νικολαΐδου· ὁ ἐκ τῆς α' γυναικὸς τοῦ Χ' Ἠλία Κογκαλίδου Μιλτιάδης, νυμφεύεται τὴν Ἑρμεφίλην, θυγατέρα τοῦ Ἠλία Νικολαΐδου, διὰ τὸ συνοικέσιον αὐτὸ ἔλαβε λ. 25.

18. Ἐν Χολομάνῃ χωρίῳ, ὁ Ἀμανάτογλος ἔχει πρῶτον ἐξάδελφον τὸν Μετζίκαλίδην· ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμανάτογλου Πολυχρόνιος ἔλαβε σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ Μετζίκαλίδου ἐπὶ πληρωμῇ 25 λ.

19. Ἐν Κογχᾷ ὁ Σάββας Σαργλάννογλος ἔλαβε γυναῖκα Σωσάννην Γοργόρογλου· ἡ Σωσάννη ἔχει πρώτην ἐξαδέλφην Σοφίαν ἧς ὁ πατὴρ καὶ Σωσάννη ἡ μήτηρ εἰσὶν ἀδελφοί· ὁ Σάββας ἔχει υἱὸν ἐκ τῆς πρώτης γυναικὸς Χρήστον, ὅστις ἔλαβε τὴν Σοφίαν σύζυγον ἐπὶ πληρωμῇ 15 λ.

20. Ἐν Ριζαίῳ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ρωμανοῦ ὁ Εὐστάθιος Καλαϊτζίδης ἔχει θυγατέρα τὴν Ἀννίτζαν· ὁ Κεσίσογλος πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Καλαϊτζόγλου ἔχει υἱὸν Γεώργιον, ὅστις ἐπὶ πληρωμῇ λ. 18 καὶ ἐπ' ἀδείας συζεύγνυται τὴν Ἀννίτζαν.

21. Ὁ πρὸ ἡμερῶν παυθεὶς Διοικητὴς τῆς Τραπεζοῦντος Ἀλῆ Βέης, θελήσας πρὸ ἔτους νὰ νυμφευθῇ ἐν Ἀμισῷ τὴν δεσποινίδα Χαρίκλειαν Γεωργιάδου, εὐρῶν δὲ κώλυμα ἐκ μέρους αὐτῆς τὴν θρησκείαν, ἐν μὲν τῇ Ἀμισῷ οὐδὲν ἤλπισε πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ Ἀγίου Ἀμασείας, ἐνταῦθα δὲ ὡς συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Γαβριήλ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὴν πρὸς τὴν νέαν ἐνθαρρυντικὴν, μεθ' ἧν ἐλθοῦσα αὐτὴ ἐνταῦθα συνεζεύχθη τὸν Ἀλῆ Βέην κατὰ τὸν τουρκικὸν τύπον. Ἐκτοτε ὁ Γαβριήλ ἐπέτρεψε ταχτικῶς νὰ ἔρχηται εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν χαρίτων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ διέταξε τὸν ἱερεῖα Παπᾶ Πάνον νὰ τὴν κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου. Διὰ τοῦτο βεβαίως ὁ ρηθεὶς Διοικητὴς ἐκθύμως ἐπροστάτευσεν αὐτὸν, φοβίζων τοὺς κατηγόρους τοῦ καὶ ἀσμένως ἐκτελῶν τὰς θελήσεις του, εἰς δὲ τὴν Ὑψ. Πύλιν θερμὰς καὶ ἰσχυρὰς συστάσεις περὶ αὐτοῦ κατὰ καιροὺς ἔκαμε, παριστάνων αὐτὸν πιστὸν εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐνάρετον κληρικόν.

Παράνομα διαζύγια.

Ταῦτα ἐπὶ τῶν προκατόχων Ἀρχιερέων σπανιώτατα ἐδίδοντο, εἰμὴ εἰς περιστάσεις ἀναγκαίας καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου. Νῦν δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ Γαβριὴλ εὐχερῶς ταῦτα δίδονται, ἀρκεῖ νὰ τῷ δοθῶσι χρήματα.

22. Ὁ Γεώργιος Κεβιλίδης ἐκ τῆς ἐνταῦθα ἐνορίας Ὑπαπαντῆς πρὸ διετίας συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀθ. Ἀθανασιάδου· τούτου δ' ἀποθανόντος καὶ ἀφήσας περιουσίαν τινὰ, ὁ Γεώργιος Κεβιλίδης ἀπήτησε τὸ ἀνάλογον τῆς συζύγου λίρ. 120. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ποσὸν αὐτὸ διεχειρίζετο ὁ ἐκ μητρὸς θεῖος τῆς γυναικὸς τοῦ Στυλιανὸς Σισκώδης καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἀποδώσῃ, συνεννοεῖται οὗτος μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 25 λίρ. κατορθώνει νὰ ἐπιδοθῇ διαζύγιον ἐπὶ προφάσεσιν ἀδασίμοις.

23. Ὁ Γεώργιος Αὐγερινὸς, παθὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ 9 ἐτῶν δυνάμενος ὁμῶς ὕλκῳς νὰ διατηρήσῃ σύζυγον, συνεζεύχθη τὴν Κλειῶν Ἀκριτίδου, ἣ δὲ στέψις ἐγένετο ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἐπαμεινώνδα. Ἀλλ' οὗτος ἄκρος φίλος τοῦ Γαβριὴλ ἐνήργησε καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς στέψεως ἀπεστάλη ὁ Πρωτοσύγγελος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀπεμάκρυναν βίᾳ τὴν νέαν, σταλεῖσαν νὰ διαμένῃ οὐχὶ παρὰ τῇ μητρὶ, οὔσης συμφώνου, ἀλλὰ παρὰ τινι συγγενεῖ καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξεδόθη τὸ διαζύγιον· με ποίαν ἀμοιβὴν ἔγινε τοῦτο ἄγνωστον.

24. Εἰς κάτοικον τοῦ χωρίου Σαμάρουζαν πρεβεβηκότα τὴν ἡλικίαν καὶ ἔχοντα ὑπερήλικα τέκνα, ἐπιθυμήσαντος δὲ νὰ συζευχθῇ νεαρὰν γυναῖκα, ἔδωκε διαζύγιον τῆς ὑπαρχούσης, ἅμα δὲ καὶ συνοικέσιον πρὸς σύζευξιν μετὰ τῆς θυγατρὸς Τσιπλόγλου ἀντὶ ρουβλίων χαρτίν. 200.

25. Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ὁ Κωνσταντῖνος Ὁρφανόπουλος ἐτῶν 45 μετὰ εἴκοσιν ἐτῶν συμβίωσιν καὶ ἀπόκτησιν ἑξ τέκνων, διεζεύχθη τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συνεζεύχθη ἄλλην ἐπὶ πληρωμῇ λίρ. 35. Οἱ προκατοχοὶ Ἀρχιερεῖς ζητηθέντες δὲν ἔδωσαν διαζύγιον, εἰ μὴ ὑπαρχούσης νομίμου αἰτίας.

26. Ὁ Νικόλαος Πετρίδης Τραπεζούντιος πρὸ ὀκταετίας καὶ ἐπέκεινα συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα Παπᾶ Δημητρίου Ἱερωνύμου Σοφίαν. Συνεπεία κακοβούλου τρόπου τοῦ πατρὸς ἐπῆλθε διάστασις μεταξὺ τῶν ἀνδρογύνων· ἡ ὑπόθεσις κατήντησε μέχρι τῆς Μητροπόλεως. Ἀλλ' ὁ Γαβριὴλ κρατεῖ τὴν ὑπόθεσιν μετέωρον περιμένων τίς θὰ δώσῃ πλείονα. Ὡς μανθάνομεν τὰς δεούσας παραστάσεις καὶ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ὁ εἰρημένος Ν. Πετρίδης ἐποιήσατο.

27. Ὁ Γεώργιος Διαμάντογλου ἐκ Μεσαρέας, συζευγμένος ἀπὸ 15 ἐτῶν καὶ θέλων νὰ συζευχθῇ νέαν τινὰ, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ διαζεύγνυται τὴν ὑπάρχουσαν· συζεῖ δὲ μετὰ παρανόμου, πληρώσας τῷ Γαβριὴλ λίρ. 28.

28. Ὁ Μιχαήλ Πολίτης Κερασούντιος, ἐλθὼν εἰς ἔριδα μετὰ τῆς συζύγου του Ὀλυμπιάδος ἔνεκα ἀπαιτήσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Γαβριήλ καὶ διαζεύγνυται τὴν σύζυγόν του ἐπὶ πληρωμῇ 40 λιβρῶν, ἐξ ὧν τὰς μὲν 30 ἔλαβεν, ἔνεκα δὲ τῶν λοιπῶν 10 δὲν ἐπέτρεψε τὸν Μιχαήλ νὰ συζευχθῇ μεθ' ἐτέρας.

29. Τὸν Ἑλευθ. Καμπούρογλου ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, διέζευξεν ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Χαρικλείας ἄνευ ἀφορμῆς, λαβὼν λίρ. 25.

Ε'.

Δ ι ἀ φ ο ρ α.

Ἐπιζητεῖ καὶ ἀνασκαλεύει διαθήκας εἰς τε ὑποθέσεις παλαιὰς ἢ ἐπιλαμβάνεται ἐκχρεμεῖς καὶ οὕτω δημουργῶν βάσεις, προκαλεῖ ἐρεθισμοὺς μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἵνα πορίζηται χρήματα.

30. Ἐν Κερασούντι ἀνεσχάλευσε τὴν περιβόητον διαθήκην τοῦ λεγομένου Παυλίδου, καθὼς καὶ ἐπελήφθη τῆς τοῦ Ἑλευθεριάδου, ὧν αἱ ἐκβάσεις εἶναι γνωσταὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ τῶν ἀναφορῶν τῆς κοινότητος Κερασούντος.

31. Ὁ Γρηγόριος Σαβουλίδης πρὸ ἐτῶν ἀποθανὼν ἐνταῦθα, ἀφῆκε διαθήκην ἀλλόκοτον ἐπικυρωθεῖσαν ἐν τῷ ρωσικῷ προξενείῳ· ταύτην αἱ θυγατέρες του προσέβαλλον· ἡ δὲ τοπικὴ ἀρχὴ ἀνεγνώρισε τὰ δίκαιά των καὶ παρεχώρησεν αὐταῖς τὴν περιουσίαν. Ἀλλ' ὁ Γαβριήλ συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκ τῆς διαθήκης ἐνδιαφερομένων ξένων ἀνασκαλεύει τὴν διαθήκην, συμφωνεῖ μετ' αὐτῶν διὰ λίρ. 50 καὶ τὴν ὑπόθεσιν φέρει ἐνώπιόν του· ἐκδίδει ἀπόφασιν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν φυσικῶν κληρονόμων.

32. Ὁ Λαμπριανὸς Παπαδόπουλος ἀποθανὼν πρὸ χρόνων ἀφῆκε περιουσίαν σπουδαίαν εἰς τοὺς υἱοὺς του Παντελῆν καὶ Χρῆστον. Τούτων ὁ πρεσβύτερος Παντελῆς διαχειριζόμενος τὴν περιουσίαν, παρέχει ὑποψίαν εἰς τοὺς συγγενεῖς, ὅτι θ' ἀποκληρώσῃ τὸν Χρῆστον παθόντα τὰς φρένας. Ἐπὶ τούτῳ διὰ τῆς ἐξουσίας παρεμβάντες, κατώρθωσαν νὰ πείσωσι τὸν Παντελῆν, ἵνα συνταχθῇ ἔγγραφον ἀπαριθμοῦν ὅλην τὴν περιουσίαν καὶ κηρύττων, ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς δύο ἀδελφοὺς καὶ ὀρίζον ἐπιτηρητὴν συμπεφωνημένον ἐκ τῶν συγγενῶν τὸν Δημήτριον Τεζαψίδην. Τὸ εἰρημένον ἔγγραφον πρωτοκολλημένον καὶ ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ νῦν Ρόδου κ. Γρηγορίου καὶ προσυπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἔμενε παρὰ τῷ Δημ. Τεζαψίδῃ πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἀλλ' ὁ Παντελῆς θέλων νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ ἔγγραφον, ἵνα μένη μόνος καὶ ἀνεξάρτητος διαχειριστὴς καὶ κύριος τῆς περιουσίας, ἀφοῦ διὰ ποιχίλων τρόπων ἐφρόντισε ν' ἀποσπάσῃ τὸ ἔγγραφον ἀπὸ τὸν Τεζαψίδην καὶ δὲν ἠδυνήθη, κατέφυγεν εἰς τὸν Γαβριήλ, μεθ' οὗ εὐκόλως ἦλθεν εἰς συνεννόησιν ἐπὶ πληρωμῇ 250 λιβρῶν. Ἐπομένως ἐπεχείρησεν ὁ Γαβριήλ καὶ τέλος κατώρθωσε νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον ἀπὸ τὸν Τεζαψίδην δολίως, δοὺς αὐτῷ ἀπόδειξιν διὰ 5 ἡμέρας, μεθ' ἧς νὰ τῷ ἐπι-

στρέψη αὐτό. Ἀλλ' ἤδη παρῆλθον 16 μῆνες καὶ ὁ μὲν ἀπατηθεὶς Δ. Τεζαΐδης ζητεῖ ματαίως τὸ ἔγγραφον, ὅτε μὲν μέσον Δημογεροντίας ὅτε δὲ κατ' εὐθείαν· ἀλλὰ τοῦτο εὐρίσκεται ἤδη ἐν χερσὶ τοῦ Παντελῆ, μεθ' οὗ ὁ Γαβριήλ συνέδεσε καὶ σχέσεις στενωτέρας, βαπτίσας καὶ τέκνον αὐτοῦ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας.

33. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου πρὸ διετίας σκανδαλωδῶς διέταξε τὸν Παπᾶ Ἀπόστολον λειτουργοῦντα νὰ ἐκδυθῇ τὰ ἱερατικά αὐτοῦ ἄμφια καὶ νὰ δώσῃ αὐτὰ τῷ Παπᾶ Ἰωάννῃ Λευίτῃ τῷ εὐνοουμένῳ του· δις δὲ διέκοψε τὴν ἱερὰν λειτουργίαν καὶ κατηγορηματικοὺς λόγους κατὰ τοῦ Παπᾶ Ἀποστόλου καὶ ἄλλων πολιτῶν ἀπήγγειλε καὶ ὀργιαζόμενος ἐτελείωσε τὴν λειτουργίαν ἀσεβῶς.

34. Ὁ Παπᾶ Ἰωάννης Λευίτης, ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐφημερεύσας εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου, ἐγένετο πολλάκις σκάνδαλον ἐν τῇ ἐνορίᾳ καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει. Δι' αὐτὸν ὁ αἰσιδύμος Κωνσταντῖος κατεμυνήθη εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Β' καὶ μικροῦ δεῖν ἐπαύετο τῆς ἐπικρυίας του. Ἀλλ' ἡ Μ. Ἐκκλησία περιορίσθη νὰ φέρῃ εἰς Κων)πολιν τὸν εἰρημένον Παπᾶ Ἰωάννην κρατήσας αὐτὸν ὡς ἐξόριστον ἐπὶ μῆνας. Κατόπιν τῇ παρακλήσει τῶν πολιτῶν ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς Μητροπόλεως. Ὁ εἰρημένος Παπᾶ Ἰωάννης δὲν ἔμεινεν ἡσυχος καὶ ἐπὶ τοῦ κυρ Γρηγορίου Καλλίδου, τοῦ νῦν Ἰωαννίνων, ἤγειρεν οὐχὶ μικρὰς ἐνοχλήσεις κατ' αὐτοῦ συνεννοηθεὶς μετὰ συγγενοῦς αὐτοῦ ὁμοτρόπου Σ. Μελίδου. Τὴν αὐτὴν σκανδαλώδη διαγωγὴν ἔδειξε καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν Ρόδου, λαβὼν μέρος σκανδαλώδεις εἰς τὰ περιστατὰ ἐκεῖνα. Τῆς τοιαύτης σκανδαλώδους διαγωγῆς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε, νὰ τὸν τιμωρήσῃ ὁ διάδοχος αὐτοῦ, ὁ νῦν Καστορίας κυρ Φιλάρετος, ὅστις καὶ ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ τὸν κατεμυνήσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετ' ἐπισήμων κατηγοριῶν ἀθρησκείας καὶ ἀσεβείας. Ἡ δὲ Μ. Ἐκκλησία προέβη εἰς τὸ νὰ καλέσῃ αὐτὸν εἰς Κων)πολιν ἵνα τιμωρήσῃ αὐτὸν ἐπαξίως. Τότε παρέβη εἰς τὸ μέσον ὁ Γαβριήλ καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 100 λιρῶν, τὰς ὁποίας ἐπλήρωσεν ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος Λευίτης καὶ ὁ γυναικάδελφος τούτου Μελίδης, ἔδωκεν ἐγγύησιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Γαβριήλ καὶ παραλαβὼν αὐτὸν μετέφερεν ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἔχει αὐτὸν ὑπὸ τὴν διηνεκῇ προστασίαν του πρὸς δυσαρέσκειαν τῶν ἐνταῦθα Χριστιανῶν.

35. Ὁ Παπᾶ Εὐστάθιος ἐκ τοῦ χωρίου Μέσωνα τῆς Γιομουρᾶς καταγόμενος ἐκ τῶν κρυφῶν χριστιανῶν καὶ μὴ ἔχων ἡσυχίαν ἐκ τῶν συντοπιτῶν καὶ συγγενῶν αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς θρησκείας του, κατέφυγεν εἰς τὸν Γαβριήλ ζητῶν προστασίαν. Οὗτος ἐπὶ πληρωμῇ 50 λιρῶν παρέλαβεν αὐτὸν ὡς Πρωτοσύγγελόν του, ἵνα οὕτω μὲν ἀνεπηρέαστος ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. Ἀλλ' ὁ ρηθεὶς Παπᾶ Εὐστάθιος ἐπιβιβάλλόμενος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς τοὺς ἐναντίους, ἐξηρέθισε τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου δούς καὶ 20 λίρας, ἐχειροτόνησε τὸν πρεσβύτερον υἱὸν τοῦ ἱερέα, ὃν μεταβὰς τελευταῖον ἵνα ἐγκαταστήσῃ εἰς τὸ χωρίον του, ὡς Πρωτοσύγγελος τοῦ Γαβριήλ, προεχάλεσε τὸν

οἰκτρὸν θάνατόν του. Καὶ ἐνταῦθα ὁ Γαβριὴλ διὰ χρήματα γίνεται αἷτιος τῆς καταστροφῆς τοῦ Παπᾶ Εὐσταθίου.

36. Ἀπέναντι τῶν παθῶν του οὐδὲν ὅσιον καὶ ἱερὸν ἔχει· τὰ πάντα ἀποτολμᾷ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πράξεώ· του. Ἵνα ἐκδικηθῇ τὸν Γεώργιον Γωνσταντινίδην καὶ Κωνσταντῖνον Πισάνην καὶ ἄλλους ἐντίμους πολίτας Κερασουντίους, διότι αὐτοὶ ἤλεγξαν αὐτὸν ἵνα μὴ σφετερισθῇ χρήματα Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων, ἐπισήμως κατήγγειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐνταῦθα διοίκησιν, τὸν μὲν Γεώργιον Κωνσταντινίδην ὡς ὑποκλέψαντα γαίᾳς κυβερνητικᾶς, ἐφ' ὧν ἔκτισεν Ἐκκλησίαν καὶ Σχολεῖον, πρὸς δὲ μεταπεμψόμενον ἐκ τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἐπαναστατικούς· τὸν δὲ Κωνσταντῖνον Πισάνην καὶ ἄλλους, ξένοι ὑπήκοοι ὄντες, δὲν δικαιοῦνται ν' ἀναμιγνύονται εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Τὴν αὐτὴν καταγγελίαν ἔκαμε καὶ ἐνταῦθα ἀνεπισήμως ἐναντίον ἐντίμων πολιτῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τὰς βλαβερὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος συνεπείας τῶν ταιούτων προδοσιῶν του.

37. Τὸν Παπᾶ Γεώργιον ἐκ τοῦ χωρίου Καρλῆχι, τὸν ἐπιτελείσαντα πρὸ τετραετίας τὴν παράνομον στέψιν τοῦ Μελίδου, ὅτε ὁ Παπᾶ Ἰωάννης ἦτο ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τοῦ νῦν Ρόδου, καὶ ζῶντα ἐν διηνεχεῖ μέθει, κατ' ἀρχὰς ὁ Γαβριὴλ καθήρεσε τῆς ἱερωσύνης, μετ' οὐ πολὺ ὁμῶς ἐξευμενισθεὶς διὰ τοῦ χρυσοῦ διώρισεν αὐτὸν ἐφημέριον εἰς τὸ χωρίον Ἀγρίδ. παρὰ τὰς ἐντόνους παραστάσεις τῶν κατοίκων.

38. Ἄνευ φόβου ἢ συστολῆς δεικνύει ἀδιαφορίαν καὶ ἀνευλάβειαν φανερὰ ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔξω αὐτῆς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ἡμῶν ἔθιμα καὶ θεσμούς· φέρεται κατὰ τὰς τελετὰς ὡσεὶ ἦτο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας του, ἀσμένως δὲ καὶ ἐπιμόνως διατηρεῖ σχέσεις μετὰ ἑτεροθρήσκων τοιαύτας, εἶναι δὲν ὑποκρύπτουσι τὰ ἄθρησκα αὐτοῦ αἰσθήματα. Ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος τὴν ἀνιψιάν του Μάρικαν εἶχεν ὑπότροφον ἐν τῷ σχολείῳ τῶν δυτικῶν καλογραιῶν, διὰ νὰ ἐκμάθῃ δῆθεν τὰ γαλλικά· περὶ αὐτοῦ οὐκ ὀλίγος πάταγος ἐγένετο εἰς τὸν τύπον τῶν Ἀθηνῶν.

39. Καταλύει τὰς νηστείας φανερὰ καὶ ἀμερίμνως ἐνταῦθα καὶ ἔξω κατὰ τὰς περιοδείας του· διάγει τὸν καιρόν του καὶ κυρίως τὰς νύκτας, ἀσχολούμενος εἰς τυχερὰ παιγνίδια καὶ διασκεδάσεις τρώγων καὶ πίνων πολλάκις μέχρι πρωΐας. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς τε πόλεως καὶ ἐπαρχίας ἐν αἷς ἐπικρατεῖ ἀταξία καὶ πολλαὶ ἐλλείψεις. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ τῶν ἱερέων, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν πληρεστάτῃ ἀμαθείᾳ καὶ ἀταξίᾳ· πλὴν δὲ τούτων καθ' ἑκάστην χειροτονίαν ρίπτει πολλοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Σχολείων. Οὐδεμίαν προστοσίαν παρέχει εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν χριστιανῶν παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ· προσωπικᾶς μόνον διατηρεῖ μετὰ τοῦ διοικητοῦ σχέσεις.

40. Τὰ πάντα διεξάγονται ἐν τῇ Μητροπόλει διὰ χρηματολογίας καὶ περὶ χρηματολογίας. Τοιαύτη εἶναι δυστυχῶς ἡ κατάστασις τῆς ἐπαρχίας, λυπηρὰ καὶ ἀξιοθρήνητος. Ἐν συντόμῳ ἀφ' ἧς ὥρας ἐπά-

τησεν ένταῦθα ὁ Γαβριήλ, ἀκράτητος ἐπέδότη εἰς παρανόμους πράξεις, καὶ ἄρμοζούσας εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ εἰς βίον ἄσωτον, ὡς ἀφηγήθημεν ἀνωτέρω ἐν ἐκτάσει, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πράττῃ τὰ αὐτὰ μέχρι τήμερον καὶ χεῖρονα τούτων.

Ταῦτα, παναγιώτατε, βλέποντες καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν αἰσθανόμενοι ὑπερβολικὴν θλίψιν καὶ λύπην, ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἐν ἐκθέσει νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος. Οὐδόλως δὲ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἀναγινώσκουσα Αὐτὴ τὴν παροῦσαν, θέλει αἰσθανθῇ καὶ Αὐτὴ βεθύτατον ἄλγος ἐν τῇ καρδίᾳ Αὐτῆς.

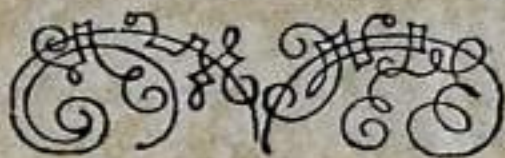
Ὁ ένταῦθα βίος τοῦ εἶναι ὁμοῖος καὶ ἀπαράλλακτος, ὅπως ὑπῆρξεν ἐν Βάρνη, ὅθεν ἕνεκα καταχρήσεών τοῦ ἐδιώχθη ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ. Ἐπίσης ἐν Κων)πόλει ἐπὶ τῆς Πρωτοσυγγελίας τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀοιδίου Ἰωακείμ τοῦ Δ' ὅθεν ὡσαύτως ἀπεπέμφθη. Παρομοίως ἐν Αἴξ τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς μαθητείας τοῦ, ὅπου ἐν τελείᾳ παραλυσία διεβίωσε. Περὶ τούτων δὲν θέλομεν κάμει λόγον ἐπιβαρύνοντες τὴν Ὑμ. Παναγιότητα μὲ τὴν ἐπανάληψιν πασιγνώστων γεγονότων. Περιοριζόμεθα μόνον νὰ ὑποβάλλομεν Αὐτῇ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν σταλεῖσαν ἐκ Βάρνης παρὰ φιλοπάτριδος πολίτου πρὸς τὴν ένταῦθα κοινότητα ἐκ τῆς ὁποίας θέλει βεβαιωθῇ ἡ Ὑμ. Παναγιότης τὴν πλήρη ὁμοιότητα τοῦ βίου τοῦ. Ὅντως αἶσχος καὶ ὄνειδος εἶναι ἐπὶ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος τοιοῦτος ἄνθρωπος νὰ ᾔῃαι καὶ νὰ λέγηται Ἀρχιερεὺς Χριστιανῶν.

Ὑποβάλλοντες τῇ Ὑμ. Παναγιότητι τὸ παρὸν ὑπόμνημα, οὐδὲν ἀξιοῦμεν παρ' Αὐτῆς, εἰ μὴ ἐν μεγίστῃ ψυχικῇ ὀδύνῃ ἐκτελοῦμεν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ καθήκοντα τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, ἐφίνοντες τῇ Ὑμ. Παναγιότητι νὰ πράξῃ τὸ δέον πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας καὶ ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεως τῶν χριστιανῶν.

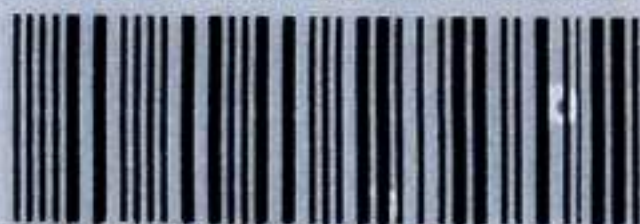
Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Αὐτῆς δεξιὰν διατελοῦμεν μετὰ σεβασμῷ, τέχνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατα.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 15 Ἀπριλίου 1892.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ Δημογερόντων, Ἀντιπροσώπων, Προϋχόντων, Ἐμπόρων, Ἐπιστημόνων, Βιομηχάνων κλπ).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020823

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

